

Círín

Školský časopis

ZŠ J. Simana, Valaská, 2018/2019

Slovo z redakcie

Ahojte!

Ani sme sa nenazdali a škola sa už končí. Opravovanie známok a písomky sú za nami a prichádza čas na oddych od školských povinností a učenia. Aby ste sa cez toto obdobie nenudili, pripravili sme si pre Vás ďalšie číslo nášho školského časopisu Círín. Dočítate sa tu o rôznych akciách a udalostiach, ktoré sa na našej škole uskutočnili v posledných týždňoch, dozviete sa o výletoch, na ktorých boli naši žiaci a taktiež tu nájdete ich vlastnú tvorbu. Dúfame, že si na nás nájdete čas a prajeme Vám príjemne prežité prázdniny s časopisom Círín.

Na titulke:

Žiaci školy
na účelovom
cvičení

Obsah

Zo života školy
Na slovičko
Exkurzie
Ročníkové výstupy
Slohy
Vlastná tvorba
Deň detí
Deň matiek
Deň otcov
Dobre vedieť!
Maľovanka

Šéfredaktor Jakub Bíreš

Círín – časopis žiakov ZŠ vo Valaskej

ROČNÍK: XVII. č. 4, dvojmesačník, vychádza od roku 2002

REDAKČNÁ RADA: ŠÉFREDAKTOR: Jakub Bíreš 7.B

ČLENOVIA RR: Adam Švec 5.A, Matúš Šteller 5.A, Anna Kristína Bartošová 5.A, Stelka Belanová 5.A, Simonka Perichtová 6.B, Jarko Chmelík 6.B, Lenka Medved'ová 9.B

GRAFICKÝ NÁVRH TITULKY: Jakub Bíreš 7.B

VEDÚCA NOVINÁRSKEHO KRÚŽKU: Mgr. Martina Tyčiaková

Pod pokrievkou našej školy

Zápis detí do 1. ročníka

Počasie v tento deň – 10. apríl 2019 – akoby pripomínalo atmosféru v mnohých rodinách budúcich prvákov. Na čele nejedného otca sa objavil mráčik obáv, ako to zvládne jeho potomok. V duši nejednej mamy sa tiež rozpútala malá búrka: „Zvládne to moje dieťa?“ V očiach ich detí však svieti očakávanie, zvedavosť, radosť... Možno je tam aj malý záblesk strachu. Rozmýšľajú však úplne inak. Do školy sa tešia.

Pri vstupe do školy ich už čakajú deviataci s rôznofarebnými darčekom – múdrymi sovmi, ktoré pre budúcich prvákov vyrobili deti v školskom klube spolu s ich pani vychovávateľkami. Také isté farby ako darčeky majú smerovacie šípky. Zavedú deti s rodičmi do tried, kde na nich čakajú usmiate pani učiteľky. Prvý raz si sadnú do školskej lavice a v testíku školskej zrelosti ukážu, ako sú pripravené na školu, či poznajú farby, geometrické tvary, ako ich pri výslovnosti poslúcha jazyček. Ochoťne kreslia čerešničky, čiarky, vlnovky. So svojimi rodičmi môžu neskôr nahliadnuť do niektorých učební, pozrieť si prezentáciu o škole.

Počasie sa umúdrilo, prestalo pršať, vyšlo slnko. Aj v dušiach mnohých rodičov sa vyjasnilo. Spokojne rozmýšľajú, ako pekne nakreslilo ich dieťa tie čerešne, aj odpovedalo bez strachu a trémy... Deti tiež odchádzajú spokojné. Bol to pekný deň, plný nových zážitkov.

Základná škola Jaroslava Simana si veľmi váži prejavenu dôveru zo strany 60 rodičov a zákonných zástupcov detí z týchto obcí a miest: Valaská – 32, Hronec – 14, Osrbliu – 5, Brezno – 3, Jelšava – 1, Nemecká – 1, Podbrezová – 2, Zemplínske Hámre – 1, Hannover, Nemecko – 1

Pani zástupkyňa Miriam Slivková

Slávik Slovenska

V piatok 17. mája bola aj naša škola reprezentovaná v okresnom kole súťaže v speve ľudovej piesne Slávik Slovenska 2019. Svoj talent a úsilie prezentovali žiačka *Vladka Brveníková* a sestry *Martinka a Ivetka Puškové*, z ktorých sa **Mat'ka Pušková** umiestnila na krásnom **2. mieste**. Pre všetkých zúčastnených bolo veľkým zážitkom stráviť dopoludnie v kruhu talentovaných spevákov. Dievčatám ďakujem za dôstojnú reprezentáciu školy a prajem im veľa speváckych i osobných úspechov.

Pani učiteľka Alena Blahútová

Beseda so spisovateľom

Vybraní žiaci z 2. – 4. ročníka sa zúčastnili besedy so spisovateľom **Stanislavom Repaským**. Žiakom pán spisovateľ priblížil svoju knihu **Natáľkine dobrodružstvá**. Porozprával im o procese vzniku knihy a motivoval deti k písaniu vlastných príbehov. Vhodne položenými otázkami prejavil u detí záujem

o knihu a podnietil ich fantáziu pri dokončovaní príbehu. Na záver besedy bol každý žiak odmenený záložkou do knihy s autogramom spisovateľa. Niektorí žiaci si spomínanú

knihu zakúpili a autor im napísal do nej venovanie. Spomínaná kniha sa nachádza aj v školskej knižnici na 1. stupni.

Pani učiteľka Silvia Paulovičová

Škola v prírode „ na Táloch“

Koncom mája sa žiaci štvrtých ročníkov zúčastnili „Školy v prírode“ v „Kúrii na Táloch“, v našom malebnom prostredí Nízkych Tatier. Ubytovali sme sa v úhladných, nanovo zariadených izbách s výhľadom na prírodu a zurčiacu bystrinku. Dopoludnia sa žiaci s pani učiteľkami pripravovali na ročníkový výstup a absolvovali vychádzky do okolia i cestu „Náučným chodníkom“. Popoludní mali žiaci program s animátormi, športovali, súťažili, venovali sa témam o ochrane „Zeme“. Boli rozdelení do troch tímov, získavali body.

Vo štvrtok popoludní nás na chate navštívili rodičia i pani riaditeľka a žiaci predviedli v ročníkovom výstupe „Prechádzky po Slovensku“ svoje prezentačné schopnosti. Bol to veľmi emotívny deň, pretože večer sa s diskotékou a slzami deti lúčili s animátormi, spolu vyhodnotili celotýždenné aktivity a žiaci si ako pamiatku odniesli aj trička s logom o ochrane planéty a iné drobné darčeky.

Vynikajúca bola aj strava, takže v prírode sa všetci cítili na výbornú a odniesli si so sebou nezabudnuteľné zážitky.

Žiakov týmito peknými zážitkami sprevádzali triedne učiteľky pani učiteľka Uhrinová M., Hadžegová P. a pani zástupkyňa Slivková M., ktorá žiakom pomáhala aj ako zdravotníčka.

Pani učiteľka Patrícia Hadžegová

Naše úspechy

7. mája sa na futbalovom štadióne v Brezne konalo okresné kolo súťaže „**Mladý záchranár CO**“. Našu školu reprezentovali 2 družstvá. V konkurencii 17 družstiev z celého okresu obsadilo družstvo *Sára Pacerová, Tajana Kolajová, Tomáš Ďurica a Lukáš Patúš* **2. miesto**. Mladší žiaci *Cheryl Chládeková, Nina Matovičová, Samuel Nitka a Michal Zúr* sa umiestnili v druhej desiatke. Po štarte všetkých čakalo vyše 1000 metrov behu so zastávkami na 10 stanovištiach: testy, evakuačná batožina, improvizované prostriedky individuálnej ochrany, pohyb

a pobyt v prírode, hasenie malých požiarov, zdravotnícka príprava, použitie ochrannej masky, streľba zo vzduchovky, volanie na tiesňovú linku 112 a rozoznávajú varovných signálov CO.

Prvé družstvo postúpilo do krajského kola. Opäť si zopakovali a preverili vedomosti na stanovištiach vo Vojenskom výcvikovom stredisku Králiky pri Banskej Bystrici 22. mája. Aj napriek veľmi upršanému dňu naši žiaci podali výborný výkon. Všetky

disciplíny zvládli na plný počet bodov. No v streľbe mierne zaváhali a v silnej konkurencii 38 družstiev skončili na krásnom 9. mieste.

V telocvični ZŠ s MŠ Pionierska 4 v Brezne sa 10. mája konalo okresné kolo súťaže „**Družstvo mladých zdravotníkov**“. Aj žiaci našej školy sa súťaže zúčastnili. Reprezentovalo nás družstvo v zložení *Ján Sebastián Vilhan, Lucia Troligová, Nikola Filadelfiová, Martin Zlevský a Dávid Podrážka*. Na siedmich stanovištiach preukazovali svoje vedomosti a schopnosti. Na prvom si traja z nich overili správnosť oživovania dospelého, dieťaťa a bábätko. Na dvoch stanovištiach všetkých preverili v teoretických znalostiach poskytovania 1. pomoci a v znalostiach o Červenom kríži. Ďalšie 4 stanovištia umožnili praktickú aplikáciu naučeného. V konkurencii ôsmich družstiev naši žiaci obsadili **4. miesto** so stratou jediného bodu na bronzovú medailu.

Po úspešnom zvládnutí školského kola **Chemickej olympiády** sa naši žiaci *Tajana Kolajová, Radoslava Rafajová a Filip Kováčik* predstavili na okresnom kole v Brezne. Po zvládnutí teoretickej a praktickej časti všetci traja boli úspešnými riešiteľmi. Tajana obsadila 2. miesto, Radka 4. miesto a Filip 6. miesto. Nakoľko žiak z 1. miesta odvolal svoju účasť na krajskom kole, mala aj Radka možnosť reprezentovať našu školu v Banskej Bystrici. Konkurencia bola silná, no naše dievčatá preukázali svoje vedomosti v teoretickej aj praktickej časti a obe boli úspešné riešiteľky. **Všetkým uvedeným žiakom blahoželáme a ďakujeme za vzornú reprezentáciu.**

Pani učiteľka Petra Vetráková

Sút'aží sa nebojíme...

V priebehu celého školského roka sa uskutočnilo viacero súťaží, do ktorých sa zapojili žiaci našej školy. Ešte v septembri sa 23 žiakov prvého stupňa prihlásilo do matematickej korešpondenčnej súťaže **Maksík**. Riešili 5 kôl úloh. Pre žiakov druhého stupňa je obdobná súťaž s názvom **Maks**, do ktorej sa v tomto školskom roku zapojil len 1 žiak *Samuel Baran* zo 6.A. Koncom novembra prebehla súťaž **Všetkovedko** pre žiakov 2.-4. ročníka a súťaž **Expert pre žiakov** 5.-9.ročníka. Do oboch súťaží sa zapojilo 25 žiakov. Najvšetkovedkom sa stal *J. Melicherčík* z 3.A a najlepšie výsledky v súťaži Expert dosiahla *K. Nováková* zo 6.B. V decembri prebehlo školské kolo **pytagoriády**. Úspešní riešitelia *M. Šteler*, *M. Badinka*, *S. Nitka*, *J.Lenártová*, *L. Gonosová*, *E. Melicherčík*, *J. Bíreš* reprezentovali školu v okresnom kole v Brezne. S úlohami si najlepšie poradili *E.Melicherčík* a *J.Lenártová*, ktoré boli úspešnými riešiteľkami a obsadili 5. miesto. Školským kolom začala aj súťaž **matematická olympiáda**, ktorej sa v tomto školskom roku zúčastnilo 18 žiakov. Do okresného kola postúpili žiaci *M.Havaš*, *M.Sepeši*, *M.Badinka*, *A.Švec* z 5. ročníka, *S.Nitka*, *S.Gáborčíková*, *S.Perichtová* zo 6. ročníka, *E.Melicherčík*, *L.Gonosová* zo 7. ročníka, *D.Slivková*, *E.Janeková*, *L.Havaš* z 8. ročníka a *R.Rafajová* a *D.Auxtová* z 9. ročníka. Najlepšie výsledky dosiahli *S.Gáborčíková* 4.miesto, *E.Melicherčík* 2. miesto a *R.Rafajová* 3. miesto. *R.Rafajová* postúpila aj do krajského kola súťaže. V mesiaci marec sa uskutočnila medzinárodná súťaž **Matematický klokan**, ktorej sa zúčastnilo 38 žiakov prvého stupňa a 22 žiakov druhého stupňa. Najlepšie výsledky na prvom stupni dosiahla *M.Gonosová* z 3. ročníka a na druhom stupni *J.Bíreš* zo 7. ročníka.

Na štartovné v niektorých súťažiach nám finančne prispel Obecný úrad vo Valaskej, za čo ďakujeme.

Všetkým súťažiacim ďakujem za reprezentáciu školy a prajem im úspechy aj budúcom školskom roku.

Koordinátorka súťaží pani učiteľka Mariana Rafajová

Talentovaní biológovia úspešní na súťažiach

Naša škola sa zapojila do 53. ročníka biologickej olympiády v kategórii mladších žiakov (5.-7. ročník), ale aj v kategórii starších žiakov (8. a 9. ročník). Ako sa nám darilo si môžete prečítať.

Kategória C teoreticko-praktická časť:

12. 2. 2019 - 12 súťažiacich zo 7 škôl okresu Brezno.

Tajana Koľajová vyhrala **1. miesto** /81,5 z 90 bodov/, na **2. mieste** skončil **Filip Kováčik** /75,5 z 90 bodov/. Obaja naši žiaci postúpili na krajské kolo.

20.3. 2019 - 22 súťažiacich z 18 škôl v kraji Banská Bystrica. **Filip Kováčik** skončil na **3. mieste** /77 z 90 bodov/. Na víťaza z Novej Bane strácal 1,5 boda. **Tajana Koľajová** skončila na **8. mieste** /71,5 z 90 bodov/.

Kategória C projektová časť:

12. 2. 2019 - 3 súťažiaci z 2 škôl okresu Brezno.

Radoslava Rafajová vyhrala **1. miesto** /53 zo 60 bodov/. Postúpila na krajské kolo do Banskej Bystrice.

20. 3. 2019 - 12 súťažiacich z 11 škôl kraja. **Radoslava Rafajová** skončila na **5. mieste** /48 zo 60 bodov/.

Kategória D teoreticko-praktická časť:

25. 4. 2019 - 12 súťažiacich zo 6 škôl okresu Brezno. **Ján Sebastián Vilhan** vyhral **1. miesto** /62 zo 75 bodov/, na **6. mieste** skončil **Samuel Nitka** /51,5 zo 75 bodov/.

Kategória D projektová časť:

25. 4. 2019 - 2 súťažiaci z jednej školy okresu Brezno. **Filip Bella** vyhral **1. miesto** /60 zo 60 bodov/, na **2. mieste** skončil **Alex Predajnianský** /55 zo 60 bodov/.

Slezáková. Touto formou sa chcem veľmi pekne poďakovať našim talentovaným žiakom, ktorí reprezentovali nie len seba, ale aj našu školu. Veľmi nás teší, že sme získali vo všetkých súťažných kategóriách 1. miesta.

Pán učiteľ Matúš Magera

Horehronské športové hry

Naša základná škola sa zapojila do tejto súťaže, ktorá sa konala v aréne Brezno dňa 30. 5. 2019.

Starší žiaci vo svojej skupine vyhrali 3 zápasy (Pohronska Polhora, ZŠ MPČL Brezno, Gymnázium Brezno) a 1 prehrali (Pionierska 2) so skóre 23 – 9 postúpili z 2. miesta a zahrali si o **3. miesto** so ZŠ Čierny Balog v ktorom vyhrali 3:1 a umiestnili sa tak na 3. mieste.

Starší žiaci: Tomáš Ďurica, Paulína Zelenčíková, Matúš Oravec, Michal Košťál, Vanesa Bernáthová. *Mladší žiaci:* Lukáš Patúš, Jakub Dundovič, Michal Turis, Matúš Havaš.

Mladší žiaci vo svojej skupine 3 zápasy prehrali (Čierny Balog, Pionierska 2, ZŠ Karola Rapoša) a 1 zápas remizovali so žiakmi z Gymnázia Brezno. Nakoniec skončili so skóre 8 – 25 na poslednom mieste v skupine. V zápase o konečné **9. miesto** mimoriadne zabojovali a zdolali žiakov z Pohronskej Polhory 5:4 a umiestnili sa na 9. mieste.

Pán učiteľ Matúš Magera

Dopravná výchova

Bol pondelok a my sme mali Deň dopravnej výchovy. Na prvej hodine sme dozvedeli niečo o histórii dopravy. Na druhú hodinu sme išli do multimedialnej učebne. Tam prišla pani policajtká a rozprávala nám o tom, ako máme chodiť na bicykli, čo všetko na ňom máme mať a po ktorej strane máme chodiť. A o ďalších iných predpisoch. Na tretej hodine sme sa zoznámili so značkami a potom sme mali test, či sme poriadne počúvali pani policajtku. Na štvrtej hodine sme sa naučili rozlišovať značky. Ešte sme mali ďalšie tajničky. Na piatej hodine sme už išli von na multifunkčné ihrisko. Tam sme sa rozdelili do skupín a riešili sme úlohy. Bolo ich sedem. Potom sme jazdili na kolobežkách, bicykloch, skateboardoch a niektorí bežali. Pani učiteľky všetko vyhodnotili. Víťazi boli odmenení pexesom o dopravnej výchove.

Adam Švec, 5.A

Vyčistíme si obec – 9. ročník

Dňa 17. 4. 2019 sa uskutočnil už 9. ročník akcie Vyčistíme si obec. Tejto akcie sa v tomto roku zúčastnilo spolu okolo 300 žiakov so svojimi pani učiteľkami. Boli to žiaci zo ZŠ Jaroslava Simana, žiaci zo OUI vo Valaskej, deti z MŠ vo Valaskej. Svojou aktívnou účasťou nás podporili členky Jednoty dôchodcov, členovia DHZ Valaská a tento rok aj pán starosta Valaskej p. Mgr. Jenča a zamestnanci Obecného úradu vo Valaskej.

Pri tejto príležitosti členovia Komisie ŽP vo Valaskej spolu so žiakmi z 9. A triedy zo ZŠ J. Simana pripravili na Námestí vo Valaskej stánok. Mali tu pripravené hry o triedení odpadov pre deti z MŠ. Ďalej mali pripravené informačné letáky o triedení odpadov pre obyvateľov obce a zároveň stihli osloviť až 90 obyvateľov obce s dotazníkom o triedení odpadov v našej obci. S výsledkami tohto dotazníka vás budeme informovať v ďalšom článku.

Ako aj po iné roky, tak aj tento rok sme zbierali odpad na Chvatimechu, na Lipovej, v starej Valaskej, v okolí Hrona, okolo autobusových zastávok, okolo železničnej stanice. Odpadu sme našli neúrekom, je až neuveriteľné prečo niekto vynáša veľké kusy odpadu za obec, namiesto toho, aby ho vyviezol na Zberný dvor. Spolu sme naplnili odpadom 2,5 veľkoobjemových kontajnerov. Vybieralo sa 150 plastových vriec odpadu a k tomu sa našli rôzne pneumatiky, stavebná suť, elektroodpad, sklo, plasty z áut a iný odpad.

Zamýšľali ste sa niekedy nad tým, čo sa stane s odpadom, ktorý vyhodíte do koša? Väčšina z toho, čo vyhodíme je buď spálené v spaľovniach alebo zakopávané na skládkach, čo sú veľké jamy, kde sa odpad zakope a zavezie zemou. To ale veľmi škodí životnému prostrediu. Odpad je tiež stratou zdrojov: ak recyklujeme materiály, nemusíme ich brať z prírody a spracovávať ich spôsobmi, ktoré často spôsobujú znečistenie.

Rozmýšľajme, kým začneme nakupovať

Koľko obalov musíme roztrhnúť, aby sme sa dostali k veci, ktorú sme si kúpili? 50% odpadu, ktorý vyhodíme do našich smetných nádob je tvorený obalmi a každoročne Európania vyprodukujú toľko odpadu, koľko by bola hmotnosť 4000 Eiffeloviek.

Redukovanie odpadu neznamená, že sa musíme zriecť vecí, znamená to kupovať rozumne. Kupujme len veci, ktoré potrebujeme. Koľko jedla vyhodíme jednoducho preto, že sme v supermarkete nakúpili neúmerne veľa a je to po záruke?

Čo môžeme urobiť?

- *Výrobky, ktoré sú označené eko-značkou sú zdrojom oveľa menšieho množstva odpadu a spôsobujú menšie znečistenie ako ostatné výrobky,*
- *nekupujeme tovar v zbytočných obaloch,*
- *zistujeme si životnosť výrobkov, porovnávame a kupujeme výrobky, ktoré majú čo najdlhšiu životnosť*
- *šetríme papier, netlačíme zbytočne dokumenty alebo e-maily. Šetrením papiera šetríme energiu a pomáhame zachraňovať lesy a prirodzené miesta výskytu zvierat,*
- *na svoju poštovú schránku môžeme nalepiť nálepku s nápisom, že nechceme dostávať reklamné letáky a inú zbytočnú poštu,*
- *nevyhadzujeme žiadne chemikálie ani oleje vrátane farieb, lakov, insekticídov, liekov, olejov na varenie do komunálneho odpadu. Je to nebezpečný odpad a patrí na Zberný dvor. Nepoužitú a starú lieky patria do naspäť do lekárne. Takýto nebezpečný odpad spôsobuje znečistenie vody.*

Staňme sa **zodpovedným spotrebiteľom**, myslíme už pri kúpe výrobku, že raz sa z neho stane odpad. **Nezostávajme ľahostajní** k tým, ktorí netriedia odpad alebo ho vyhadzujú tam, kde nemajú. Upozorňujeme na problémy, čierne skládky, vysypaný odpad a ani odhodený papier nenechávajme bez povšimnutia! Je aj v našich rukách, aby nám obec zostala čo najdlhšie čistá!

Ďakujeme všetkým zúčastneným za aktívnu pomoc počas jarného upratovania obce. Ďakujeme obci za podporu pri organizácii tejto akcie, za zabezpečenie vriec, odvozu odpadu, informačných letákov o triedení a zabezpečenie sladkej odmeny pre našich žiakov.

Pani učiteľka Zuzana Slezáková

Zasad' si svoj les

Už tradične v deň čistenia obce sa naši ôsmaci zo ZŠ J. Simana zúčastňujú akcie Zasad' si svoj les. Aj tentokrát sadili stromčeky v Hronci. Ďakujeme p. Ing. Michalovi Kofirovi, zamestnancovi Štátne lesy SR, odštepny závod Čierny Balog za vynikajúcu prípravu akcie. Mať svoj kúsok lesa je nezabudnuteľný zážitok, určite sa po rokoch prideme pozrieť, ako nám stromčeky vyrástli!

Pani učiteľka Zuzana Slezáková

Kurz finančnej gramotnosti

Dňa 6.6. 2019 sa uskutočnil pre žiakov 7. ročníka Kurz finančnej gramotnosti pod vedením pani učiteľky Bírešovej a v spolupráci s finančnou poradkyňou OVB Martou Pruknerovou. Kurz prebiehal v učebni informatiky ako dvojblok, najprv pre 7.A a potom pre 7.B triedu. Cieľom bolo žiakom objasniť, čo si pod pojmom finančná gramotnosť môžu predstaviť. Pre správne pochopenie problematiky žiaci vyplňali dotazník, ktorý obsahoval pojmy týkajúce sa finančnej gramotnosti. Stretli sa s výrazmi ako nebankovka, úžerník či bankrot, o ktorých ešte veľa nepočuli. Venovali sme sa pojmom ako príjmy, výdavky a záverom sme si povedali o dôležitosti plánovania, pretože to, čo si naplánujeme má 90% šancu, že sa uskutoční.

Ročníkový projekt z techniky a informatiky v 7. ročníku

V dňoch 28.5 a 29.5. prebehol Ročníkový výstup žiakov 7. ročníka. Okrem rodičov k nám zavítala pani riaditeľka a pán starosta. Úvod patrilo žiakom, ktorí chceli ukázať, aké znalosti, zručnosti a vedomosti získali na hodinách techniky pod vedením pani učiteľky Paprčkovej. Žiaci si vyrobili poličku na knihy. Najskôr si ju načrtli, navrhli rozmery, materiál a potom nakreslili technický výkres. Na hodine informatiky si podľa stanovených kritérií nakreslili tabuľku, ktorú vyplňali potrebnými údajmi. Následne si ju vytlačili a nalepili na technický výkres. Praktickú časť výroby poličky žiaci realizovali v školských dielňach. Naučili sa nielen pomenovať, ale aj používať potrebné náradie pri výrobe poličky z dreva. Postup svojej práce zdokumentovali na hodine techniky plagátom, na ktorom boli aj fotografie žiakov pri práci. Keďže aj stolár môže byť jedno z možných povolání, žiaci pod vedením pani učiteľky Bírešovej odprezentovali svoje vysnívané povolanie. Ďakujeme, milí žiaci, že sme tento zážitok mohli prežiť s vami.

Ročníková konferencia žiakov 8. ročníka

Dňa 27.5. 2019 sa uskutočnila Ročníková konferencia, na ktorú sa žiaci celý školský rok pripravovali. Najprv si museli vybrať názov témy, ktorý by vystihol ich záujmy. Žiaci pracovali individuálne, ale aj v skupinách. Mohli danú problematiku konzultovať aj s konkrétnymi vyučujúcimi. Dané témy spracovávali ako prezentácie v PowerPointe, prípadne ako postery. Rodičia, starí rodičia a učitelia mohli na vlastné oči vidieť výsledky ich dlhodobého úsilia. Veď ich témy boli rozmanité, zamerané na šport, živočíchy, naše Slovensko, tanec, hasičov, históriu II. svetovej vojny či Čiernohorskú železniciu. Záverom nás potešila sladká prezentácia Lukáša Perichtu na tému Moja torta, z ktorej sme mohli aj ochutnať. Milí ôsmaci, príjemne ste nás prekvapili a ďakujeme za pekné predpoludnie s vami.

Články napísala pani učiteľka Renáta Bírešová

Prezentácia v Ružomberku

V piatej triede som sa rozhodol venovať sa Envitalentu. S pomocou mojich rodičov a pani učiteľky Slezákovej som spravil projekt o šváboch. Podarilo sa nám s týmto projektom postúpiť do celoslovenského kola, ktoré sa konalo v Ružomberku.

V jednu májovú stredu sme sa vybrali autobusom na súťaž, kde ma ubytovali do dvojposchodového apartmánu. Na izbe som bol s Dávidom zo Šale a Alexom z Bratislavy. Pobyť začal výborne. „Na večeru máme rezeň“, oznámil Dávid. Po raňajkách sme si prezentovali prezentácie. Boli rozdelené do troch blokov podľa veku. Poobede to prišlo! Vedúci komisie zvolal: „Alex Predajniansky: Šváby.“ Zrazu mi zdreveneli nohy, už je to tu. Vstal som, predstúpil k tabuli a začal som prezentovať. Na moje prekvapenie sa mi rozprávalo ľahko. Ku koncu mojej prezentácie som povedal:

„Prosím dvoch odvážlivcov, aby ku mne prišli.“ Dal som im švába do rúk.

Po prezentáciách sme išli do miestnosti Tarzánie. Poslali ma na prekážkovú dráhu. Bolo tam úžasne! A keď sme prišli, vtedy sa to stalo! Povedali nám výsledky. Bol som prekvapený, druhé miesto som nečakal. Skákal som od radosti: „Juchú!“ Dostal som dve nádherné knihy a medailu. Prvá kniha bola obrovská a mala názov: Pod vodou a pod zemou, druhá kniha bola menšia, ale najlepší bol názov: Hávedník. Hneď som kukol do obsahu a musím povedať: „Úžasná výhra.“ Nasledujúci deň som sa zbalil. Po raňajkách sme išli kabínkovou lanovkou do mini ZOO, boli tam: ovce, diviaky, psy, kozy, barany. Škoda že už odchádzame. Rozlúčili sme sa a taxíkom som išiel na autobusovú zastávku. Cesta domov mi prišla kratšia ako cesta tam. Bolo tam úžasne. Budúci rok sa o takýto úspech budem snažiť s pakobylkami.

Alex Predajniansky 5.B

Plavecký výcvik

Dňa 6.5. išli triedy 6.A a 6.B na plavecký výcvik. Boli sme rozdelení na skupiny podľa skúseností. Mali sme štyri skupiny. V 1. skupine boli najlepší plavci, v 2. skupine boli tí lepší. A 3. a 4. skupina boli neplavci. Každá skupina bola rozdelená na A a B. V prvej skupine sa cvičilo plávanie kraulom, prsia a skoky. V druhej skupine sa cvičilo plávanie kraulom, znak, prsia, rybička. V tretej a štvrtej skupine sa cvičilo vydychovanie do vody, splývanie na chrbte a na bruchu, znak, kraul. Prvú skupinu mala na starosti pani učiteľka Badínková, druhú skupinu mali pani učiteľky Slašťanová a Pavlovičová. A tretiu a štvrtú skupinu mala pani učiteľka Pohorelcová. Šatne boli rozdelené na dievčenskú a chlapčenskú. Mali sme tam sprchy na ochladenie. Boli tam dva bazény. Jeden bol veľký, to bol plavecký a druhý bol teplý a malý, to bol detský. Mali tam penové dosky, na ktorých sa dalo ležať, sedieť alebo to bola pomôcka na plávanie. Bol to pekný zážitok a dúfam, že sa páčil aj ostatným.

Jaroslav Chmelík, 6.B

Výlet detí z ŠKD vláčikom do Tisovca.

Dňa 8.5. 2019 sme sa vybrali s deťmi na výlet vláčikom do Tisovca. Cesta sa im veľmi páčila, boli nadšené z mostov a tunela. V Tisovci sme navštívili Park mestských lesov, kde sa deti dostatočne vyšantili na hojdačkách a preliezkach. Potom nás celým parkom previedol riaditeľ Mestských lesov Ing. Karol Kubíni. Porozprával nám o prírode, živočíchoch v lokalite Muránskej planiny a veľmi rád odpovedal aj na zvedavé otázky detí. Výlet sme ukončili návštevou pizzérie, kde sa deti

občerstvili a vybrali sme sa na cestu domov. Deťom sa výlet páčil, domov sa vrátili plní nových zážitkov.

*Pani vychovávateľka
Martina Brveníková*

Matičný florbalový turnaj obce Valaská

Dňa 13.6.2019 sa v priestoroch telocvične ZŠ Jaroslava Simana uskutočnil už 4. ročník florbalového turnaja pre žiakov 2. stupňa škôl Horehronia. K nám do Valaskej zavítalo 7 škôl a 63 chlapcov, dievčat, ktorí sa rozhodli zabojsť o putovný pohár.

Po úvodných pokynoch sa vyžrebovali skupiny a začalo sa hrať. Boj v skupinách bol veľmi vyrovnaný a do semifinále postúpilo družstvo z Nemeckej, ŠZŠ Brezno, Mazorník a domáce družstvo. Vo finálovom zápase sa stretli žiaci z Nemeckej proti domácim z Valaskej. Teší nás, že domáci vyhrali, a tým pádom putovný pohár opätovne zostáva vo Valaskej. V súboji o 3. miesto zvíťazilo družstvo z Mazorníka.

CELKOVÉ PORADIE:

- 1.miesto: ZŠ J. Simana Valaská
2. miesto: ZŠ s MŠ Nemecká
3. miesto: ZŠ s MŠ MPČE Brezno
4. miesto: ŠZŠ Brezno
5. miesto: Gymnázium Brezno
6. miesto: ZŠ Šumiac
7. miesto: OUI Valaská

Najlepším strelcom turnaja sa stal hráč **Tomáš Ďurica** (ZŠ J. Simana Valaská) s počtom **13** strelených **gólov**. Dostal cenu výboru MO MS

Valaská a tiež aj novú florbalovú hokejku. **Najlepším brankárom** turnaja sa stala hráčka **Paulína Zelenčíková** (ZŠ J. Simana Valaská) s počtom **5** odchytených **zápasov**. Dostala cenu predsedu MO MS Valaská. Viacero hráčov bolo odmenených tričkom MO MS Valaská.

Všetkým zúčastneným družstvám v mene Obecného úradu, ZŠ J. Simana a MO MS vo Valaskej **dakujem za účasť** a verím, že na budúci rok, keď sa bude konať **5. ročník** Matičného florbalového turnaja obce Valaská o putovný pohár nás poctia svojou návštevou.

Pán učiteľ Matúš Magera

Pamätná izba vo Valaskej

Z regionálnej výchovy sme išli na exkurziu do Pamätnej izby v starej Valaskej. Cestou sme kráčali všetci spolu, aby sa nám nič nestalo.

Keď sme tam prišli, privítala nás milá pani. Hneď na začiatku sme dostali pracovný list, ktorý sme museli vyplniť. Zapisovali sme si taktiež všetky nárečové slová a mali sme uhádnuť mená významných osobností z Valaskej a to len za pomoci životopisu, keďže portréty sa nachádzajú u nás v škole. V izbe sa nachádzali obrazy známych osobností, napríklad p. Murgaš, Baník a Siman.

Zaujal nás model domčeka, v ktorom sme videli rôzne staré predmety našich predkov. Očaril nás tkáčsky stroj. Teta nám podrobne predstavila časti krosien. Dozvedeli sme sa, že sa skladajú z člunku, nitelníc, brda, osnovy a väčšinou tkali dedinskí tkáči, ktorí toto remeslo vykonávali od jesene do jari. V miestnosti boli aj iné predmety: drevené koryto, ohrablo, lopata na chlieb, kolovrátok, kolembačka, v ktorej spalo dieťa. Dozvedeli sme sa, ako sa piekol chlieb. V drevenom koryte sa z múky a kvásku vypracovalo cesto na chlieb. Cesto miesili 1-2 hodiny. Keď bol chlieb upečený, vybrali ho pomocou lopaty na chlieb. Aby sa upiekol, museli dať do pece uhlie, a preto používali ohrablo. Taktiež sme videli almaru, do ktorej si ženy ukladali výbavu.

Na konci sme sa mohli aj podpísať do pamätnej knihy návštevníkov. Samozrejme ďakujeme za pekný sprievod a príjemný deň. Ďakujeme aj pani učiteľke Skladanej, ktorá nás zobrala na prehliadku Pamätnej izby vo Valaskej. *Žiaci zo 6.A*

Myslím, že pamätné izby alebo múzeá by sme mali navštevovať, pretože sa dozvieme niečo o minulosti, ako sa kedysi žilo, aké nástroje sa používali alebo aké bolo kedysi školstvo. Veľa ľudí sa však o našu minulosť nezaujíma. Niektorí ľudia tam zase nechodia, lebo majú malé deti a tie by to vraj nebavilo a aj veľa ďalších nezmyselných výhovoriek. Ale predsa každý musí vedieť niečo o svojej minulosti. Keď sa započúvame do slov sprievodcu,

môžeme sa nie len veľa naučiť, ale aj prežiť chvíle v úplne inom prostredí. Vďaka takýmto zážitkom viem veľa o mieste, kde žijem. Nemali by sme nechať ďalšie generácie zabudnúť na našu minulosť. V minulosti to ľudia nemali také ľahké, museli manuálne pracovať každý deň, jeť prevažne to, čo si vypestovali. No nemali dostatok liekov, peňazí a bývanie tiež nebolo jednoduché. Ale deti mali pekné detstvo, a voľný čas strávili bez telefónov. A toto všetko vieme práve vďaka pamätným izbám a múzeám. **T. A. Vlkoláčková, 6.A**

Na otázku, či je dobré poznať minulosť, je veľmi ľahké odpovedať, a tá odpoveď je áno, je to priam dôležité a nie len z jedného dôvodu. Jeden z dôležitých dôvodov je napríklad spoznať chyby ľudí, ktoré sa už nikdy nemusia opakovať alebo za vzdelaním či už chcete byť archeológ alebo inžinier. Pri archeológii sú dejiny hlavne na zisťovanie, kde sa môžu nachádzať archeologické náleziská so vzácnymi artefaktami, ktoré pomôžu rozlúštiť ďalšiu minulosť ľudstva. Inžinieri je tiež dobré poznať minulosť, napríklad preto, aby spoznal vývoj technológie a dizajnu. Ďalšia vec k minulosti našich predkov, ich život sa od nášho podstatne líšil. Hlavne v tom, že nemali žiadne moderné technológie, ani liečivá, ani elektrickú energiu. Ale aj cez toto dokázali normálne pracovať, žiť a vzdelávať sa. Síce ich práca bola o dosť ťažšia, lebo preprava bola pomalšia, lebo nepoužívali autá, ale koče a nemali žiadne supermarkety, jedlo si museli práce vypestovať, vyrobiť a uloviť. Ale aj tak viedli dobrý a plnohodnotný život. **Samuel Baran, 6.A**

Žilo sa našim predkom ľahšie ako nám? „Nie!“ A prečo? Kým vôbec len vymysleli všetky stroje, techniku, plyn, elektriku, prať museli ručne v studenom potoku či bola zima, či bolo leto. Nesvietili žiarovkami ako my, ale sviečkami – lampášmi. Pole neobrábali rôznymi strojmi

ale ručne (žatva), na krosnách si vyrábali rôznu látku na kroje, prepravovali sa pešo alebo na koňoch, pretože nemali autá, ktoré potom nosili na bežné nosenie. Každá dedina mala svoj dominantný kroj. Nevedeli, čo je to nuda. Buď pomáhali rodičom na poli, starali sa o zvieratá alebo spievali, tancovali, varili, prípadne pomáhali mame sa starať o domácnosť. Je dôležité poznať svoju minulosť? „Áno!“ Mali by sme vedieť, ako žili naši predkovia. Ako pracovali, ako trávili spoločné chvíle s rodinou, kamarátmi či voľný čas. Ako sa obliekali, ako vyzerali ich príbytky, aké pracovné náradie používali či rôzne kroje na bežné nosenie, obradový a slávnostný. Je zaujímavé porovnať život našich predkov a náš život. A pamätné izby nám slúžia na to, že sú v nej uskladnené predmety z minulosti, aby naši potomkovia vedeli, ako žili naši predkovia. **Simona Gáborčíková, 6.A**

História je dôležitá. Keď ju spoznáme, tak sa čudujeme, čo sa dialo a zistíme, že naša obec nie je taká diera, ako si myslíme. Možno je slávna, možno je zaujímavá, preto je dobré, keď spoznáme históriu! V obci môžu byť pamätné izby a my o tom nevieme. Každý sa pýta, načo nám to je, veď je to blbosť ... Pamätné izby sú významné preto, že tam žil človek, ktorý napríklad zachránil život a tak. Nájdeme tam veci, nástroje, ako sa používali a aké veci sa nosili. Keď sa pozrieme hlbšie zistíme, že ich život bol veľmi ťažký. A prečo? Lebo mali málo jedla, museli ho vyrábať, pracovať na poli. Oblečenie sa pralo v potokoch a my teraz máme práčky. Keď chceli zistiť, ako sa robí chleba, museli prísť na to sami, nemali elektroniku ani svetlo, svietili sviečkami. Preto my môžeme byť radi, čo máme a musíme si vážiť, to čo máme teraz!!! Chráňme si pamätné izby alebo múzea, môžeme zistiť veľa vecí o ich živote, sú to pamiatky jedným slovom HISTÓRIA.

Sofia Ťažká, 6.A

Exkurzia na hrad Modrý Kameň

Bolo raz jedno pekné ráno 2. mája. Išli sme na exkurziu do Modrého Kameňa. Prvé problémy boli, že nám meškal spolužiak Matúš Šteller, ale iba necelých 10 minút a 15 minút meškal autobus, inak super. Keď sme vyrazili o 8:00, pani učiteľky nám povedali, že cesta autobusom trvá 2 hodiny. Cesta tam bola v pohode. Mali sme jednu prestávku na vydýchanie. Niektorí aj spali.

Keď sme dorazili do cieľa, tak sme išli do tvorivých dielní a tam sme si vyrobili bábky. Najprv sme si nakreslili na papier, ako by mala naša bábka vypadáť. Keď sme to mali, prekreslili sme si to na dosku, ktorou sa obaľujú knihy. S vyrezávaním nášho diela nám pomáhal pán, ktorý to mal na starosti. Prerezal bábke hlavu na polovicu. Potom sme vzali šmirgel' a obrúsili hrany bábky. Keď sme to vyšmirgľovali, tak sme tavnou pištoľou zlepili štipcom hlavu, aby sa jej dali otvárať ústa. Chvíľu sme počkali, aby nám lepidlo zaschlo a mohli sme si bábku nafarbiť temperami. Chvíľu sme to aj fénovali, aby farby zaschli a niekto si spravil aj vlasy. A naše bábky boli hotové. Prešli sme zopár starých miestností v hrade. Boli samozrejme krásne. Boli tam divadelné miestnosti a v jednej boli bábky rozdelené podľa národnosti v rôznych krojoch z celého

Slovenska. Bola tam aj miestnosť so

špeciálnym svetlom, keď na našom oblečení a na tvári svietili biele časti oblečenia.

Potom sme išli do múzea plného starých hračiek, ktoré my už ani nepoznáme. Po dlhom chodení po múzeu, prezeraní

hračiek sme si išli kúpiť suveníry. Najedli sme sa a už sme išli naspäť domov. Cestou naspäť tiež niektorí spali. Výlet nám ubehol ako voda. A hurááááá domov.

Adam Švec a Matúš Šteller, 5.A

Školy za demokraciu

Žiaci 8. A sa zapojili do projektu **Školy za demokraciu**. Hlavným cieľom bolo odpovedať na radikalizáciu, nenávisť a násilie propagované novými extrémistami a to aktívne, kreatívne, priamo na základe dostupných faktov a skúseností zo Slovenska a zahraničia. Koordinátorkou vzdelávacieho programu je **Zuzana Szabóová**, ktorá vyštudovala medzinárodné vzťahy na Fakulte politických vied a medzinárodných vzťahov Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. Žiaci sa s ňou spoločne stretávali každý mesiac na dvoch vyučovacích hodinách počas celého školského roka. Počas prvého sedenia sa uskutočnil asociačný experiment, teda meranie hodnôt a postojov žiakov. Ďalšie stretnutia slúžili na zoznámenie sa a hlbšiu debatu o témach, ktoré v nasledujúcich mesiacoch riešili. Trieda absolvovala desať workshopov. Boli zamerané na rozvoj kritického myslenia, živé knižnice a neformálne vzdelávanie k ľudským právam. Pri svojej práci Zuzana Szabóová používala aj metodiku partnerskej organizácie Cultures Interactive z Nemecka, ktorá prepája občiansku výchovu s umením a subkultúrami. V 8.A veľmi pozitívne hodnotili najmä živé knižnice, kde mali možnosť stretnúť sa a vypočuť si príbehy ľudí s ťažším životným osudom. Pri realizácii workshopov úzko spolupracuje s Tinou a Ondrom Gažovičovcami, ktorí sú v tejto téme odborníkmi a dokázali zaujať aj učiteľov na stretnutí v Banskej Bystrici, ktorého sme sa zúčastnili aj my (p.uč. Skladaná, p.uč. Badinková) a rozvíjali sme svoje kritické myslenie na témy, akými sú dezinformácie, hoaxy, chyby v uvažovaní či argumentačné fauly. Na poslednom stretnutí v júni spoločne vyhodnotili aktivity a taktiež prebehli posledné asociačné meranie hodnôt a postojov žiakov.

Čo na to žiaci?

Bolo to zaujímavé. Bavilo nás, keď sme museli na nejaké slovo, povedať niečo, čo nám napadlo prvé. Mohli by sme v tom projekte pokračovať, lebo sme sa dozvedeli niečo nové. **Lucas Láska, 8.A**

Najviac sa mi páčili živé knižnice. Bolo to super a iné ako sa normálne učiť. Mali by sme pokračovať, lebo sme sa o svete dozvedeli, nielen to milé, ale aj pravdu o tom zlom, temnom ako je šikana, chudoba, vydieranie, manipulácia, drogy... **Lukáš Perichta, 8.A**

Mne sa najviac páčila aktivita, kde sme si písali priania. Na takýchto projektoch sa učíme vyjadrovať svoj názor, učíme sa ho odôvodniť, učíme sa spolupracovať s kolektívom. Mohli by sme pokračovať, lebo trieda spolupracuje spoločne na jednej téme. Mohli by sme sa nabudúce rozprávať o medziľudských vzťahoch. **Nina Tekelová, 8.A**

Najviac sa mi páčila živá knižnica, bolo to zaujímavé. Rozprávali sme sa o zaujímavých veciach, aj o našej triede. **Radoslav Láni, 8.A**

Pani učiteľka Soňa Skladaná

Veci verejné

Deviataci sa na občianskej náuke zaoberali aktuálnymi spoločenskými udalosťami a problémami. Mali zaujať postoj k Eurovoľbám, k EÚ, k európskej mene.

Rebeka Strmeňová, 9.A: Áno, išla by som voliť, pretože chcem, aby bol svet lepší a myslím si, že keď pôjdu ľudia voliť, tak svet aj Slovensko môže byť lepšie. Myslím, že by sa na Slovensku mali viac vyrábať i predávať slovenské výrobky a nie zahraničné, pretože by boli kvalitnejšie.

Sára Pacerová, 9.A: Ja sa o voľby do EÚ veľmi nezaujímam, teda vôbec. Ešte nemám možnosť voliť, a preto to pokladám za nepotrebné. Možno keď budem staršia, sa môj záujem o túto tému zmení.

Paulína Zelenčíková, 9.A: Myslím si, že Európska únia je pre nás dobrá, aj keď si to mnohí ľudia nemyslia. Európska únia nám pomáha v mnohých veciach, a preto každý občan Slovenska by mal využívať možnosti ísť voliť europoslancov za Slovensko. Pred niekoľkými rokmi sme mali najnižšiu volebnú účasť, ale pevne verím, že do budúcich rokov sa to zmení k lepšiemu. Ja keď budem môcť voliť, voliť pôjdem, pretože v jednote je sila.

Tomáš Ďurica, 9.A: Myslím si, že Európska únia je pre nás dobrá a pomáha nám ako krajine vo veľa veciach. A nechápem, prečo ľudia nejdu voliť, keď si môžu vybrať ako chcú oni. Keď budem môcť, tak pôjdem voliť a budem sa snažiť voliť, ako najlepšie viem.

Filip Kováčik, 9.A: Sme súčasťou Európskej únie, a preto by nám nemalo byť ľahostajné, kto bude zastupovať našu krajinu. Malo by nám záležať na budúcnosti EÚ, lebo to s ňou ide dole vodou (napr. dvojité kvality potravín). Podľa mňa by bolo dobré odísť z EÚ, keďže nás obrala o samostatnosť, čo sa týka napríklad hospodárstva. Dovážajú nám sem odpad, ktorý v Nemecku nechceli a doviezli ho k nám na Slovensko.

Michaela Grísniková, 9.A: O Eurovoľby sa síce nezaujímam, ale podľa mňa je to dôležité si zvoliť nejakého zástupcu do EÚ. Mnoho ľudí nechodí voliť, pretože tým sa situácia na Slovensku nezmení ani k lepšiemu a nebude horšia. Podľa mňa je to práve kvôli tomu, preto ľudia nechodia voliť.

Tajana Koľajová, 9.A: Určite pôjdem voliť. Nepáči sa mi, ako každý kritizuje koho zvolili a pritom sám nebol voliť. Keď ľudia chcú zmenu, musia sa o ňu pričiniť najprv samy. Začať môžu tým, že pôjdu voliť. Na Slovensku volilo len 20% ľudí, čo je strašne málo. Volením môžu ľudia veľa vecí zmeniť. Ja si myslím, že nevolia, lebo si povedia, že jeden hlas ničomu nepomôže. Lenže keď si toto povie 100-200 ľudí, je to celkom dosť hlasov na to, aby sa výsledky volieb zmenili. Mali by sme si brať príklad od krajín, kde je väčšie % voličov.

Martina Fašková, 9.A: Môj názor je ten, že chcem, aby sme boli samostatní, aby sme nedovážali žiadne nekvalitné produkty. Chcem, aby sme boli súdržní a aby Slovensko zlepšilo nejaké veci, lebo naši študenti odchádzajú do zahraničia, lebo tam majú lepší život, ale keď nebudeme chcieť zlepšiť SR, tak sa nikde neposunieme, a to predsa všetci chceme. Alebo naša demokracia nie je demokraciou, je to iba zásterka. Máme právo voliť, lenže sa to zmanipuluje. Oni tam dajú to, čo sa im tam hodí. Veď predsa ktorý človek by podporoval, čomu neverí.

Ročníkový výstup piatakov

Zvládli sme to. Zhotovili sme ročenky našich tried. V piatok 7.6. 2019 sme ich spoločne odovzdali pani riaditeľke a pani zástupkyni. Ukázali sme im, čo sa nám v tomto školskom roku podarilo. O pár dní sme si do školy poobede pozvali rodičov, aby sme im prerozprávali príbeh 5. A a porozprávali im, kde všade 5. B zanechala svoje stopy. Chceli sme im predstaviť náš ročníkový projekt, v ktorom sa ukrývali naše fotky

a príbehy. Tí, ktorí ostali po vyučovaní, pomohli pani učiteľkám prichystať triedy. Rodičia prijali naše pozvanie. Privítali sme ich vo svojich triedach. Pripravili sme si aj občerstvenie, pesničky, básničky, scénku z Oteckov, prezentáciu s fotografiami. Zopár žiakov predstavili svoje záľuby. Bola to atletika, karate, parkour a chovanie gekončika nočného a švábov, hru na gitaru, spev. Pozreli sme si videá z karnevalu, Dňa krojov a Behu pre zdravé srdce. Dali sme im darčeky, ktoré sme vyrábali my o nich. Potom sme im rozdali kartičky, ktoré mali vyplniť o nás. Mohli sme prečítať, čo oni o nás napísali. Nakoniec som prečítal báseň od Daniela Heviera – Hovorca detí. Rodičia si mohli prelistovať ročenky a tešiť sa spolu s nami z našich diel. Porozprávali sme sa, občerstvili a išli sme domov. Nám aj rodičom sa besiedky páčili. Pani učiteľky vyzerali spokojne.

Adam Švec, Matúš Šteller a žiaci z 5.A a 5.B

Prvácke NAJ

Prváci majú za sebou prvý rok v škole. Vybrali sme sa do triedy pani učiteľky Dagmar Demianovej a pani učiteľky Zuzany Wodzikovej, aby sme sme zistili, čo bolo pre nich najlepšie, najveselšie a najťažšie.

NAJLEPŠIE bolo...

rozprávkový les a rozprávkové postavičky v ňom, Snehulienka, Popoluška, pani učiteľka, karneval, ako sme tancovali, pampúšky, projektový deň o triedení odpadu, stavanie ovocníčkov, Deň matiek, spievanie, recitovanie, tance so strapcami a kolobežkami na tabuľkách, fotenie, Vianoce a Mikuláš, báli sme sa čerta, hranie matematického binga, spevacka súťaž, MDD, keď sme sa stratili, preteky na telesnej, hladkanie gunára, labute, skákanie cez švihadlá, cestovanie vlakom, pizza v Tisovci, policajť so psom, rozprávková cesta.

NAJVESELŠIE bolo

čítanie, telesná, vybíjaná, začiatok školského roka, hudobná a výtvarná výchova, sánkovanie s kamarátkou, prvý deň v škole, hranie na dekách v družine, športové dni s policajtkou, vybíjaná, bábkové divadlo.

NAJŤAŽŠIE bolo

písmenká F, Y, m, M, príklady, matematická súťaž, angličtina, písmená W, Z, Č, Q, matematika, kreslenie rozprávok, slovenský jazyk, diktáty, čierne body v družine.

Anketu s prvákmi viedli
Lenka Medved'ová a Silvia
Pohorelcová z 9.B

Spomienkové slová

V piatom ročníku stretli sme sa v tomto zostavení, skamarátiť sme sa zo začiatku nevedeli. Neraz sme sa spolu pohádali, no skôr či neskôr sme to oľutovali. Napokon našli sme si spoločnú reč, no dnes sa s vami lúčime a odchádzame preč. Krásnych deväť rokov venovali sme úlohám, projektom, učeniu, neraz prirovnávali sme to k mučeniu. Našťastie sme to tu vydržali, keby nie, dnes by sme tu nestáli. Na hodinách niektorí z nás spali, radšej by sa na mobiloch hrali. Učitelia to s nami ľahké nemali, no aj tak nás prejsť nechali. Za všetko vám učiteľom ďakujeme, na krásnych deväť rokov s vami spomínať budeme.

Richard Leitner, 9.B

Deväť rokov ušlo ako voda, zdá sa mi, že to bolo včera len, keď prvýkrát na dvere zaklopal prvý september. Čakala nás škola, trieda, do ktorej nás Vierka viedla. Spoznali sme písmená, slová, bezpochyby dnes každý z nás aj rovnice zdolá. Priateľstvá i občasné nezhody spolu sme zažili, a popritom všetkom sme sa aj učiť snažili, no aj napriek tomu naše priateľstvá prežili.

Radka Rafajová, 9.B

Pomaly sa končí náš posledný rok, bol to ťažký krok. Odchádzame na stredné školy, každý z nás si iný odbor zvolí. Celé roky sme prežili spolu, aj keď niekedy sme mali v škole smolu. Na stredné školy sa chystáme vykročiť, za chvíľu sa musíme rozlúčiť. Naše cesty sa určite spoja raz, budeme prežívať kopu radosti zas. Musíme si povedať zbohom a každý sa vydať iným rohom. Boli sme super kamaráti, náš čas sa pomaly ale isto tráti. Už sú z nás stredoškóľáci, opäť si môžeme hovoriť prváci.

Silvia Pohorelcová, 9.B

Prežili sme spolu krásnych deväť rokov, plných smiechu, starostí aj hádok. Bolo to naozaj veľa dlhých krokov, no spoločne sme zvládli aj posledný rok. Základná škola bola dlhá cesta, teraz na nás čaká smetiarska vesta. Na základku len tak ľahko nezabudneme, všetci si odnesieme tie najlepšie spomienky. A aj keď každý vlastnou cestou pôjdeme, v srdciach sa budeme nosiť naveky. Stretli sme sa ako malí prváci, čo základkou len tak blúdila. Už z nás nie sú obyčajní školáci, stali sa z nás mladí, múdri ľudia. Poniectori sa možno strednej boja, neviem, či tú správnu možnosť zvolia. Ja verím, že sa naše cesty raz spoja, vtedy sa duchom vrátime do 9-ročného boja. Teraz je tu ten pravý koniec, no zároveň iba nový začiatok. Možno sa stretneme, keď budeme umývať školský hrniec, a niektorí, keď budú kupovať drahý nábytok. Nech už to bude akokoľvek, snád budeme všetci šťastní. Proti smútku nájdeme liek, a užijeme si život krásny.

Sandra Málusová, 9.B

Deväť rokov nášho života, na strednej nás čaká ťažká robota. Základná škola bola dlhá cesta, na ktorej sme robili aj milé gestá. Učitelia to s nami ľahké nemali, veľakrát sme ich provokovali. Mali sme aj dobré chvíle, prešli sme spolu dlhé míle. Všetko pekné má svoj koniec, tak aj nám zazvonil zvonec. Určite sa raz stretneme, tešiť na seba sa budeme.

Gabriel Málus, 9.B

Jednoty, päťky, poznámky
zaplnili mnohé stránky.
Veselé boli prestávky aj hodiny.
Občas sme očami posúvali hodiny.
Čochvíľa od vás odchádzame,
ale spomínať na čo máme.
S posledným vysvedčením skončí čas,
keď sa učítelia snažili vychovať nás.

Eliška Pišojová, 9.B

Deviatci milí, stojíme tu v tejto chvíli,
aj keď sa jedna kniha zatvorí,
druhá a nám zas otvorí.
So zasľazeným okom odchádzame naraz,
no spomínať budeme na vás.
Ďakujem vám za múdrosť, ktoré máme.
No dnes sa všetko končí, nový život začíname.
Po deviatich rokoch náš druhý domov opúšťame,
Na základnú školu s radosťou spomínáme.

Kristína Romanová, 9.B

O chvíľu skončí ten čas,
keď v tejto škole zažil množstvo spomienok každý z nás.
Na posledný rok sme dlho čakali,
už od malička sme si tento deň priali.
No dnes keď tu stojíme všetci spolu,
navždy budeme spomínať na našu základnú školu.
Na pekných deväť rokov, ktoré sme spolu prežili,
na kamarátstva, ktoré sme medzi sebou vytvorili,
všetky hádky, ktoré nás posilnili,
aj na posledný rok, kedy sme sa súdržnosti naučili.
Aj keď sme si občas nohy podkopávali,
v hĺbke duše sme to vždy ľutovali.
Svoje chyby sme si odpustiť vedeli,
za hádky by sme sa však nikdy nenávideli.
Úprimnosť nám nechýbala,
to čo ústa povedali, myseľ až neskôr ľutovala.
Všetci spolu sme prekážky prekonávali,
jeden pri druhom sme vždy stáli.
Nastal ten deň, keď rozlúčiť sa musíme,
spoločne či každý zvlášť, no dnes spolu stojíme.
Na každého spomienka sa občas v myslí mihne,
aj keď čas uplynie z nás nikdy nezmizne.
Pamätajte si na nás takých, akí sme boli,
najlepší deviatci z tejto školy.
Ďakujeme, všetkým vďaka, ktorým tu stojíme dnes,
Vám, ktorí ste nás naučili vlastnú cestu životom viesť.

Daniela Auxtová, 9.B

Niektorí z nás si možno budú ťažko zvykať na nový život a niektorým sa možno bude páčiť viac. No dnes sa všetko končí. Skúsme si spomenúť, ako sme sa spolu každý deň smiali, ako sme sa na seba hnevali, niekedy viac, niekedy menej, ale nakoniec sme si to aj tak odpustili. Spoločne sme prežili veľa krásnych chvíľ, ktoré nám robili krajším celý školský rok. Či už to boli dobré známy alebo príjemné dni na tejto škole, všetko to budú nádherné spomienky. Týmto dňom sa končí niečo, čo trvalo celých deväť rokov. Každý deň nám síce nebolo do smiechu, hlavne pred a po písomkách. Často budeme spomínať aj na naše prvé kroky v učení. Naučili sme sa tu písať, čítať a počítat. Vtedy nám bolo nemožné sa naučiť všetko, čo vieme teraz. Naučili sme sa kus aj odpisovať pri písomkách, ale vieme byť aj fér. No nikdy však nezabudneme na to, čo všetko ste nás naučili. Čo už to sú vedomosti alebo dobré správanie. Dúfam, že sa všetci spolu stretneme a budeme spomínať na krásne chvíle prežité na základnej škole. **Vanessa Bernáthová, 9.B**

Tvorivé písanie na 1. stupni

Žiaci mali vymyslieť príbeh, o nejakom školskom zážitku a použiť v ňom tieto slová: škola, príroda, pani učiteľka, trieda, žiaci, desiata, kniha, rozprávka, spolužiaci, dážď, slnko, hudba, obrázok, spolupráca, jednotka, potlesk

Tieto príbehy sa umiestnili v **zlatom pásme**, boli vybrané ako tie najlepšie.

Čo som zažila v škole

Bolo krásne pondelkové ráno. Slnko svietilo. Spolužiaci už stáli pri autobuse. Nastúpili sme do autobusu. Pani učiteľka nás zrákala. Boli sme skoro všetci. A už sme vyrazili. Kreslili sme obrázky na okno. „Už sme tu!“, deti spredu zvyškli. Bola to krásna veľká chata. Jej názov bol Kúria na Táľoch.

Naša izba, spoločná s Nelkou a Magduškou, bola veľmi krásna. Hneď sme skočili do postele. „Jaj“, bola strašne mäkká. Pomaly začal padat dážď. „Bum, kvap“, kus sme boli sklamané, že nepôjdeme von. Ale to sa za pár minút napravilo. Naše pani učiteľky nás zavolali: „Deti, detičky, ideme!“ Boli sme prekvapené a zároveň aj zvedavé. Išli sme do spoločenskej miestnosti. Tam na nás čakali tí najlepší animátori. Džúsik, Mady a Zany. Hneď sme sa predstavili. A už to začalo, naša prvá súťaž a rozdelenie. Naše dve triedy boli veľmi zvedavé. Naše družstvo sa volalo „Kúzlo mŕtveho mora“. Mali sme tú najlepšiu stravu. Chodili sme aj von do prírody. Taktiež sme robili v spolupráci. Vo štvrtok nás čakal veľký deň. Naš záverečný výstup. Keď sa skončil, rodičia urobili veľký potlesk. Na izbe som si čítala. Moja kniha sa volala „Nejdem a basta“. Bola to skvelá rozprávka.

Škola v prírode bol úžasný zážitok.

Nelly Kysucká, 4. A

Čo som zažila v škole

Jedného dňa nám pani učiteľka v triede oznámila, že niektorí žiaci môžu ísť na besedu. Oznámila aj to, že to bude beseda o knižke. Ja mám knižky veľmi rada, a tak som neváhala.

Keď sme prišli na besedu, čakal nás tam autor tejto knižky a volal sa Stanislav Repaský. Bol milý. O tejto knižke nám toho povedal veľa. Volala sa „Natáľkine dobrodružstvá“. Mala sto strán. Bolo tam aj niekoľko mojich spolužiakov a spolužiačok. Pán spisovateľ nám rozprával o tom, že Natáľka mala rada hudbu, slnko, ale aj dážď, pretože bubnoval ako keby spieval. Vedela krásne spolupracovať. Tak ako spolupracoval pán spisovateľ. Videla planétu a prírodu, ktorú stvoril jeden človek vďaka svojej predstavivosti. Mala v sebe krásne obrázky. Na koniec nám knižku pán spisovateľ predával. Ja som si ju kúpila desiata.

Škola je super. Dá sa v nej zažiť a naučiť veľa vecí. Keď som rozprávku prečítala, veľmi sa mi páčila. V triede som ju aj odprezentovala. Neskôr som ju prezentovala aj v škole v prírode. Mala som veľký potlesk. Mala som za ňu jednotku.

Romana Hadžegová 4. B

Čo som zažila v škole

Jedného dňa nám pani učiteľka povedala, že pôjdeme do školy v prírode. Veľmi sme sa tešili. Išli sme autobusom a samozrejme sme si museli nabalit desiatu, aby sme neboli hladní.

Trochu svietilo slnko, trochu poprchával dážď. Keď sme sa vybalili na izbách, moji spolužiaci sa veľmi tešili a samozrejme aj ja s nimi. Išli sme sa najesť a keď sme sa najedli, tak sme si na izbách čítali knihy. Tá rozprávka, o ktorej som čítala, bola priam výnimočná a veľmi náučná. O druhej sme mali program s animátormi. Robili sme rôzne aktivity, napríklad: oni nám pustili hudbu a my sme buď museli napísať autora, názov piesne a niekedy aj obidve. Naše triedy boli šikovné, aj A, aj B. Animátori nás chválili. Keď sme dorobili aktivitu, už prestal liat' dážď a zase naopak svietilo slnko, všetci sme spolupracovali. Na konci nám aj animátori zatlieskali. Robili sme ďalšie a ďalšie aktivity, až kým nebol obed. Keď sme sa naobedovali, išli sme na izby. Na televízore sme si pustili hudbu. Potom sme sa šli pozrieť do prírody, kde bolo také veľké ticho. Pani učiteľky nás zaviedli až k jazeru. Bolo tam krásne. Na okraji jazera boli žubrienky. Keď sme odchádzali, pani učiteľka nás zoradila do dvojíc. Počasie nám vydržalo. Stále svietilo slnko. No keď sme prišli na izby, začalo pršať. Po pätnástich minútach začal dážď liat' ako z krhly. A potom sa to tak opakovalo. Bolo tam super.

Nela Kollárová, 4. A

Čo som zažil v škole

Naša pani učiteľka je najlepšia. Číta nám niekedy rozprávky z knihy „Osmijanko“. Niekedy nám púšťa hudbu na výtvarnej. Chodíme aj do prírody. Radi s ňou spolupracujeme aj v skupinách. Keď niekto dostane jednotku, alebo tím, čo to niekedy nejde a ak sa im podarí aj horšia známka, aj tak si zaslúžia potlesk. Naša trieda je vždy veselá. Radi desiatujeme vonku.

Minulý rok sme boli s pani učiteľkou v škole v prírode. Či veríte, či nie, bolo tam najlepšie. Niekedy svietilo slnko a niekedy pršalo. Sme ako jedna veľká rodina, nezabúdajte nato!

Samuel Sidor 3. B

Čo som zažil v škole

Raz v decembri sme mali vianočné vystúpenie. Ja som bol Marec a Terezka Apríl. A ja som bol ešte aj pastier s Hugom. Keď pani učiteľka zahlásila koniec, tak sme sa poklonili a tieskali nám rodičia. Keď skončil potlesk, zrazu sa objavila para. Všetci sme kričali o pomoc. Ale nič nám nepomohlo. Zrazu sme sa objavili v krásnom prostredí. Objavili sa nám ruksaky s pitím a desiatou. Všetci sme boli v šoku. Zrazu vyhlásil Dávid, ten robil Januára: Poďme do lesa, možno sa tam niekoho spýtame, kde je cesty späť“. Tak sme išli. Všetci sme žasli, tá príroda bola úžasná. A napokon sme stretli čarodejníka. Spýtali sme sa ho na cestu domov, vlastne do školy. Čarodejník povedal: „Prebehnite cez tú vodu“. Nemali sme nádej na inú cestu, tak sme skákali kameň po kameni. Zrazu vyskočil z vody krokodíl. Všetci sme sa báli. Čarodejník sa spýtal, aká je naša trieda. Druhá B, povedali sme. Čarodejník povedal krokodílovi druhá B a zmizol vo vode. Všetci sme skákali ďalej. Až napokon sme preskákali všetky kamene. A potom sme prešli cez veľikánsku bránu. A potom sa zjavila znovu tá para. A zrazu sme boli v našej triede. Bežali sme k rodičom a stískali sme sa.

Alexander O'Hagan, 2. B

Na slovíčko

Všetko raz končí a nové začína. My sa lúčime so školským rokom a radostne privítame prázdniny. Na dni voľna a zaslúženého oddychu čakajú aj učitelia. Práve im sme položili tri zvedavé otázky.

Čomu sa budete venovať prvé dni prázdnin?

Čo máte v pláne na leto?

Na čo sa najviac tešíte?

Pani riaditeľka Štefánia Piliarová

Prvé dni prázdnin budú pre mňa ešte pracovné, potom sa budem venovať oddychu. Prvé dni dovolenky si vychutnám bez akéhokoľvek plánovania. Na spomínaný oddych, leňošenie s knihou, v záhrade, na balkóne, na stretnutia so svojimi sestrami, bratom, ocinom, známymi a najviac so svojím vnúčikom sa veľmi teším. V pláne mám spoznať so svojou rodinou ďalšie krásne zákutia Slovenska.

Pani zástupkyňa Evka Hanková

Pre mňa to už budú posledné prázdniny, pretože v posledný júlový deň končím svoje pôsobenie ako učiteľka na tejto škole a od augusta si už budem užívať dôchodok.

Prvé dni prázdnin ešte strávim v škole a v ďalších dňoch sa budem venovať rodine, mojim vnúčatkám a záhradke. Najviac sa teším na teplé slnečné dni bez stresu a bez skorého ranného vstávania. Chcela by som ešte spoznať niektoré miesta na našom krásnom Slovensku a určite strávim jeden týždeň na termálnom kúpalisku v Podhájskej. A v septembri mi určite bude smutno za vami všetkými.

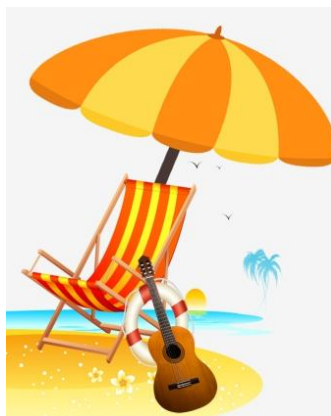
Pani učiteľka Mariana Rafajová

Prvé dni prázdnin väčšinou dobieham, čo cez školský rok nestíham. Teším sa, že budem môcť dlho spať. Keďže dcéra študuje mimo bydliska, teším sa, že sa rodina zasa stretne spolu. A čo plánujem? Určite spolu s rodinou pôjdeme niekde na Slovensku, ale hlavne budem oddychovať.

Pán učiteľ Matúš Magera

Bezstarostnému oddychovaniu.
V lete plánujeme poznávať krásne zákutia Slovenska.
Na voľné dni, ktoré strávim so svojou rodinou

*Rozhovor so zamestnancami školy spracovala
Simónka Perichtová zo 6.B*

Moja maminka

Moja maminka sa volá Zuzka a má 41 rokov. Obľúbený kvet mojej maminky je tulipán a obľúbená farba je čierna. Najradšej mám, keď ma maminka oslovuje Nina. Najlepší zážitok s mojou maminkou bol, keď som ju učila jazdiť na koni. Na mojej maminke mám najradšej, keď sa usmieva. Moja maminka má na mne najradšej, keď sa usmievam. Keby som mala veľa peňazí, kúpila by som jej kyticu a čokoládu. Keďže ich nemám, poteším ju tak, že jej nakreslím obrázok a postískam ju. **Nina Prčová, 4.A**

Moja maminka sa volá Veronika a má 38 rokov. Obľúbený kvet mojej maminky je zvonček a obľúbená farba je čierna. Najradšej mám, keď ma maminka oslovuje Ninik. Najlepší zážitok s mojou maminkou bol, keď sme obidve leteli do Anglicka a veľmi sme sa báli. Na mojej maminke mám najradšej, keď je zábavná. Moja maminka má na mne najradšej, keď počúvam. Keby som mala veľa peňazí, kúpila by som jej auto. Keďže ich nemám, poteším ju tak, že jej pomôžem s jej prácou. **Nina Trangošová, 4.A**

Moja maminka sa volá Katka a má 30 rokov. Obľúbený kvet mojej maminky je a obľúbená farba je červená. Najradšej mám, keď ma maminka oslovuje Magda, Magduška. Najlepší zážitok s mojou maminkou bol, keď sme boli v Tatrách a na Dedečkovej chate. Na mojej maminke mám najradšej, keď sa usmieva a chce sa so mnou stále stíkať. Moja maminka má na mne najradšej, keď poslúcham a pomáham jej. Keby som mala veľa peňazí, kúpila by som jej kvet, privesok a išli by sme na dovolenku. Keďže ich nemám, poteším ju tak, že jej pomôžem s upratovaním. **Magda Schvarzbacherová**

Moja maminka sa volá Erika a má 40 rokov. Obľúbený kvet mojej maminky je orchidea a obľúbená farba je modrá. Najradšej mám, keď ma maminka oslovuje Ella. Najlepší zážitok s mojou maminkou sú všetky. Na mojej maminke mám najradšej, keď je milá a nekríči. Moja maminka má na mne najradšej, keď som dobrá. Keby som mala veľa peňazí, kúpila by som jej kvety, čokoládu a oblečenie. Keďže ich nemám, poteším ju tak, že by som jej niečo vyrobila alebo nakreslila. **Ella Ťažká**

Moja maminka sa volá Elena a má 42 rokov. Obľúbený kvet mojej maminky je orchidea a obľúbená farba je modrá. Najradšej mám, keď ma maminka oslovuje Nelka. Najlepší zážitok s mojou maminkou sú všetky, lebo boli s ňou. Na mojej maminke mám najradšej, keď je milá a nekríči. Moja maminka má na mne najradšej, keď som dobrá. Keby som mala veľa peňazí, kúpila by som jej všetko na svete. Keďže ich nemám, poteším ju tak, že by som jej niečo nakreslila alebo zaspievala. **Nelly Kysucká 4.A**

Moja maminka sa volá Jana a má 36 rokov. Obľúbený kvet mojej maminky je ruža a obľúbená farba je asi modrá. Najradšej mám, keď ma maminka oslovuje Andy. Najlepší zážitok s mojou maminkou bol, keď sme navštívili hrad. Na mojej maminke mám najradšej, keď sa usmieva. Moja maminka má na mne najradšej, keď jej pomáham. Keby som mal veľa peňazí, kúpil by som jej Tojotu Land. Keďže ich nemám, tak ju poteším tak, že jej urobím kávu. **Andy Kostka**

Moja maminka sa volá Zuzka a má 39 rokov. Obľúbený kvet mojej maminky je ruža a obľúbená farba je asi červená. Najradšej mám, keď ma maminka oslovuje Terezka, Teri. Najlepší zážitok s mojou maminkou bol pri mojich narodeninách. Na mojej maminke mám najradšej, keď je dobrá. Moja maminka má na mne najradšej, keď poslúcham a mám dva priberané copíky. Keby som mala veľa peňazí, kúpila by som jej veľkú kyticu a privesok maminka. Keďže ich nemám, poteším ju tak, že jej niečo vyrobím a postískam ju. **Terezka Medvedová**

Môj ocíno

Môj otec sa volá Mirko a má 39. Jeho obľúbená farba je modrá. Najlepší zážitok s mojím ocinom bol, keď aj s maminou ideme na dovolenku k moru. Na mojom ocinovi obdivujem, že je taký skvelý. Chcel by som, aby ma naučil jazdiť na motorke a opravovať autá. Keby som mal/a veľa peňazí, podnikli by sme firmu na výrobu áut. náš najbližší spoločný plán je byť ako on.

Môj otec sa volá Henrich a má 41 rokov. Jeho obľúbená farba je modrá. Najlepší zážitok s mojím ocinom bol Silvester v Benešovej. Na mojom ocinovi obdivujem povahu. Chcel by som, aby ma naučil po francúzsky. Keby som mal/a veľa peňazí, podnikli by sme peknú dovolenku.

Môj otec sa volá Martin a má 42 rokov. Jeho obľúbená farba je modrá. Najlepší zážitok s mojím ocinom bol v Chorvátsku. Na mojom ocinovi obdivujem, že je silný. Chcel by som, aby ma naučil dobre robiť stavby. Keby som mal/a veľa peňazí, podnikli by sme športový obchod. náš najbližší spoločný plán je, aby ma ocino trénoval na atletiku.

Môj otec sa volá Peter. Jeho obľúbená farba je hnedá. Najlepší zážitok s mojím ocinom bol výlet do Maďarska. Na mojom ocinovi obdivujem silu. Chcel by som, aby ma naučil šoférovať. Keby som mal/a veľa peňazí, podnikli by sme kúpu štvorkolky. náš najbližší spoločný plán je byť spolu.

Môj otec sa volá Braňo a má 38 rokov. Jeho obľúbená farba je modrá. Najradšej mám, keď ma ocko oslovuje Kristínka. Najlepší zážitok s mojím ocinom bol, keď sme boli na výlete v BB. Na mojom ocinovi obdivujem, že všetko stíha. Chcela by som, aby ma naučil vyrezávať drevo. Keby som mal/a veľa peňazí, podnikli by sme veľa výletov. náš najbližší spoločný plán je prerobiť lepšie náš dom.

Môj otec sa volá Roman a má 45 rokov. Jeho obľúbená farba je modrá. Najradšej mám, keď ma ocko oslovuje Simonka. Najlepší zážitok s mojím ocinom bol, keď sme boli v Chorvátsku. Na mojom ocinovi obdivujem, že je tak trpezlivý. Chcela by som, aby ma naučil plávať. Keby som mal/a veľa peňazí, podnikli by sme dovolenku. náš najbližší spoločný plán ísť cez prázdniny do aquaparku.

Prezradili nám deti

Moje diéta

Spolu radi ...

varíme, plávame, športujeme, grilujeme, hráme sa, chodíme na túry, pozeráme telku, chodíme na výlety, nakupujeme ...

Hnevá ma...

keď neposlúcha, keď odvráva, keď sa háda s bratom, má bordel, keď je dlho na mobile, keď zabíja čas na elektronike, keď je lenivý, keď sa vzdáva, keď ma neposlúcha, keď papuľuje, ...

Mám z neho/ z nej radosť, ...

keď sa pohrá s mladším bratom, keď počúva a neodvráva, keď je šikovný, má dobré známky, je poslušná, keď ma objíma, postíska, keď pomáha sestričke, keď dostane dobrú známku, keď sa mu darí, keď má dobrú náladu, stále mi robí radosť, ...

Jeho/ jej najobľúbenejšie jedlo je...

rezeň, špagety, halušky a držkovú, špagety, pizzu, palacinky, halušky so syrom, kuracie nugetky, ...

Keď mu/ jej chcem urobiť radosť, tak ...

sa môže pohrať na mobile, ísť s ockom na motorku, dovoľím hrať sa na počítači, ideme na výlet, ideme na nákup, ideme na plaváreň, tak sa spolu rozprávame o vesmíre, ideme do aquaparku, zavolám ho na prechádzku, ...

Chcel by som, aby z neho/ z nej bol...

spokojný a šťastný človek, zubárka, zverolekár, slušný a inteligentný človek, slušný a láskavý človek, dobrý, sebavedomý a úspešný človek, slušný človek

Prezradili nám rodičia

Mami, oci, potrebujem vás

Potrebujem vás, otec, mama. Potrebujem oporu ľudí, ktorí mi veria, podporujú ma, ale vedia mi povedať aj pravdu do očí. Potrebujem ich, aby som vedela, že mám vždy niekoho, kto bude stáť pri mne, nech sa deje čokoľvek. Oni mi vedia vyčariť úsmev aj cez slzy, pri nich viem, že som v bezpečí a zažívam pocit, ktorý nezažije každý, pocit domova s rodinou, ktorej na mne záleží. **Daniela Auxtová, 9.B**

Potrebujem vás pre oporu aj pri vyberaní strednej školy aj iných životných rozhodnutiach. Vždy ste pri mne stáli, či už som bola malá alebo keď budem mať dvadsať rokov. Snažíte sa, aby som sa mala v živote vždy dobre a aby som nikdy nebola smutná. Snažíte sa mi ukazovať aj nové miesta a a brať ma tam, kde som ešte nebola. Aj keď sa občas pohádame, tak vždy všetko zlé, čo vám poviem, oľutujem. Často, keď som smutná, prídete za mnou a chcete, aby som bola, čo najšťastnejšia. Nikdy v živote ma nesklamete a budete ma podporovať vždy vo všetkom, čo ma baví a nikdy mi nebudete kaziť náladu, aby som bola vždy šťastná. Ďakujem vám aj za to, čo všetko mi kupujete, aby som bola rada, že mám nové veci alebo iné materiálne veci. Ďakujem, mama a otec. **Vaneska Bernáthová, 9.B**

Mama, potrebujem ťa k životu, aby som mohla chodiť do školy, aby som mala domov a aby som bola šťastná. Oco, potrebovala by som ťa, aby si bol so mnou. **Sandra Malúsová, 9.B**

Od maminy som sa už od mala veľa naučila a určite sa ešte veľa naučím. Naučila ma, ako sa treba chovať k dospelým a starším ľuďom, naučila ma úcty k starším, chodiť či rozprávať. Od ocina som sa naučila tiež veľa, ale určite nie toľko ako od maminy. Som im za všetko vďačná. **Eliška Pišojová, 9.B**

Potrebujem ťa, otec, mama... Dennodenne mi dávate rady, ktoré mi pomáhajú nerobiť chyby. Ak ich aj spravím, vždy mi pomôžete sa z nich poučiť a aj vďaka vám mám chuť aj po prehre vždy pokračovať. Aj keď je niekedy ťažké spolu vyjsť a nie vždy sa zhodneme, vieme však nájsť spoločnú reč. Možno aj keď sme niekedy už ostrili nože, lebo ani ja nie som dokonalé dieťa a povedzme, že mávam svoje dni, dokážete ma rýchlo dostať späť na zem a za to vám ďakujem. **Radoslava Rafajová, 9.B**

Potrebujem ťa, otec, mama, aby som bola pripravená do života. Potrebujem ťa, otec, mama, aby ste vždy pri mne stáli. Potrebujem ťa, otec, mama, aby som nikdy nebola sama. Potrebujem ťa, otec, mama, aby ma mal kto navždy lúbiť. Potrebujem ťa, otec, mama, aby raz mali moje deti úžasných starých rodičov. Potrebujem ťa, otec, mama, aby ste mi pomohli, keď bude veľmi zle. **Lenka Medved'ová, 9.B**

Mamu potrebujem ako svoj ženský vzor, ako človeka, ktorý ma naučí byť slušná, nežná a ženská a hlavne ma naučí byť sama sebou. Otca potrebujem, aby ma naučil pracovať, aby ma naučil niečo viac o reálnom svete a aby ma naučil osamostatniť sa. Toto všetko moji rodičia robia a zato im z celého srdca ďakujem. **Kristína Romanová, 9.B**

Môj mladší brat Filip (Charakteristika osoby)

Môjho brata mám rada, aj keď mu to nikdy nehovorím. Už teraz viem, že patrí medzi najdôležitejšie osoby v mojom živote.

Filip má deväť rokov. Chodí do tretej triedy na základnej škole. Má nízku a chudú postavu, oválnu tvár, na ktorej má krátke brčkavé vlasy svetlohnedej farby. Má hnedozelené oči. Nosí okuliare. Na tvári má menší nos. Hornú peru má tenšiu ako dolnú. Okuliare mu držia neodstávajúce uši. Najradšej nosí tepláky a tričko modrej alebo čiernej farby.

Je kamarátsky, milý, komunikatívny, spoločenský, zodpovedný, slušný, kreatívny, nadaný a rád pomáha ostatným. Je k sebe prísny, všetko musí urobiť dokonalo. Jeho typickou povahovou vlastnosťou je tvrdohlavosť. Do všetkého pchá nos, všetko chce vedieť, vidieť, počuť. Rád mudruje. Niekedy si myslí, že zjedol všetku múdrosť sveta, ale pravdupovediac, na svoj vek je veľmi inteligentný.

Vo voľnom čase sa najradšej hrá na mobile, no aj číta knihy a lúšti krížovky. Jeho najväčším záujmom je hra na trúbku. Navštevuje Základnú umeleckú školu v Brezne. Rád chodí hrať do orchestrov: Detský dychový orchester ZUŠ Brezno, Tanečný orchester Valaská. Do Tanečného orchestra Valaská chodí hrať spolu s naším tatom, ktorý tiež hrá vo voľnom čase na trúbke. Filip najviac obľubuje špagety s kečupom a syrom. Taktiež si dá aj chipsy alebo kofolu. Na raňajky má najradšej mlieko s čokoládovými guľôčkami. Do školy sa pripravuje veľmi zodpovedne. V žiackej knižke mu svietia samé jednotky, a len tri dvojky. Doma sa veľmi učiť nemusí, pretože väčšinu učiva si zapamätá z vyučovania. Občas si s ním skočím do úsmevu. Niekedy sa pobijeme, pohádame, ale netrvá to viac ako pár minút. Je to vlastne iba naša hra.

I keď je Filip odo mňa o tri a pol roka mladší, niekedy je pre mňa vzorom, pretože je veľmi ambiciózny a ide si za svojím cieľom. Tak toto je môj mladší brat Filip.

Gabriela Nomilnerová, 7.A

Môj oco (Charakteristika osoby)

Môj oco je typ človeka, ktorého v dave ľuďí ľahko nájdete, lebo svojou vysokou postavou pripomína strom. Chodí rovno ako vojak na stráž. Jeho obľúbená farba je modrá. Vo vnútri je dobrák, aj keď jeho pohľad občas pichne ako tŕň. Svojich najbližších má veľmi rád a chce pre nich len to najlepšie. Rád rozpráva veľa a dosť hlasno. Má rád poslucháčov okolo seba, potrebuje stále byť medzi ľuďmi. Je spoločenský, nemá rád, keď je sám. Vždy ochotne pomôže, keď ho o to požiadame. Pracuje v Podbrezovej. Cez svoj voľný čas sa musí ísť aspoň prejsť, neznáša, keď musí sedieť doma. Cez víkendy v zime sa občas chodíme lyžovať. Keď som bola malá, chodieval na ryby. Vždy sa teší, keď ideme na veľké rodinné oslavy, na nich sa nikdy nenudí, rád na oslavách aj zabáva. Ku staršej chodieval pravidelne pomáhať, drevo rúbať alebo si len posediť. Mám ho veľmi rada. *Barbora Bániková, 7.B*

Napätá situácia

Žiaci 7.B mali na hodine slovenského jazyka dopĺňať do predpísaného textu vynechané údaje. Presvedčte sa, že keď viacerí, píšú to isté, dopadne to aj tak inak.

Bolo raz jedno mestečko, kde býval Mirek. Keď raz prišiel domov a podišiel k bráne, nik nebol doma. Hoci bola dosť veľká tma, bleskurýchlo utekal ku svojej babke Jolanke, aby sa spýtal, kde má rodičov. Pocítil divný pocit, pretože za ním bežal voľajaký pán. Keďže nemohol utekať, lebo mal nadváhu, ba ani pobehnúť. Otočil sa a uvidel toho chlapa. Začul tlmený hlas, a preto sa aspoň pokúsil bežať. Ani vo sne by mu nenapadlo, že to bol jeho otec. **Martin Barabas, 7.B**

Bolo už neskoro, keď chlapec podišiel k oknu. Hoci už bola tma, bleskurýchlo utekal k rieke, aby sa umyl. Pocítil strach, pretože za ním čosi šuchotalo. Keďže nemohol ísť do domu, ba ani zutekať, lebo ešte nebol umytý. Otočil sa a zmeravel. Začul tlmený hlas, a preto na seba šplechol kus vody. Ani vo sne by mu bolo nenapadlo, že sa tak veľmi zľakne vlastného psa.
Ester Melicherčík, 7.B

Bolo neskoro, keď nejaký maskovaný muž podišiel k oknu. Hoci už bola tma, bleskurýchlo bežal k zadným dverám, aby sa dostal dnu. Pocítil strach, pretože sa za ním pohla ďalšia postava. Začul tlmený hlas, a preto sa otočil a zdrhol. Ani vo sne by mu nebolo napadlo, že ho nájde polícia. **Lenka Kučeráková, 7.B**

Bolo raz pekné slnečné ráno, keď chlapec podišiel k obchodu. Hoci už bola veľká búrka, bleskurýchlo utekal k dverám domov, aby veľmi nezmokol. Pocítil strach a zimu, pretože za ním utekal chlap. Keďže nemohol rýchlo bežať, otočil sa a stále bol za ním. Začul tlmený hlas, a preto zrýchlil. Ani vo sne by mu nenapadlo, že je to majiteľ obchodu, ktorý ide domov. **Barbora Bániková, 7.B**

Bolo to včera, keď zase podišiel k autobusovej zastávke. Hoci už bola tma, bleskurýchlo utekal k centru mesta, aby sa vyhol tmavej postave za ním. Pocítil strach, pretože za ním už boli dve osoby. Keďže nemohol nikomu zavolať, ba ani bežať, otočil sa a zastal. Začul tlmený hlas, a preto kráčal na druhú stranu preč. Ani vo sne by mu nebolo nenapadlo, že by ho niekto niekedy mohol uniesť.
Petra Senčková, 7.B

Bolo 8 hodín večer, keď Matej podišiel k bráne školy, do ktorej chodil. Hoci už bola dávno zamknutá, bleskurýchlo utekal k najbližšiemu stromu, aby naň vyliezol a utiekol pred vlčiakom, ktorý ho neodbytné naháňal. Pocítil strach, pretože pes stál priamo za ním. Keďže nemohol utiecť, ba ani kričať o pomoc, otočil sa smerom k stromu a začal liezť, najrýchlejšie ako vedel. Začul tlmený hlas, a preto si vydýchol. Ani vo sne by mu nebolo napadlo, že to bol pes jeho starých rodičov. **Jakub Bíreš, 7.B**

Z našej tvorby na MDD

Do školy si prezuvky nenosím,
lebo dneska nemusím.
Ani učebnice si nenesiem,
lebo dnes na strom poleziem.
Dobrodružstvo dnes zažijem,
odvahu doma nezabudnem.
Na túru na Lipovú pôjdeme,
všetky stanovištia nájdeme.
Vystrelíme, zaspievame,
aj špenát ochutnáme.
Dnes sa dobre zabavíme.

5.A

Do školy dnes ideme,
prezuvky si nesieme.
Čaká na nás dobrodružstvo,
a aj skvelá zábava,
MDD nám zamáva.
Odvaha nám nesmie chýbať,
musíme sa zdravo hýbať.
Jablko zo stromu Jaroslava Simana,
Deň detí je teda poriadna zábava.
Zábavný deň si užijeme,
z učenia sa ulejeme.
Za odmenu špenát máme,
no my radšej rezeň dáme.
A potom takto všetci spolu,
pôjdeme do Café Maestra na kofolu.

5.B

Ned'aleko našej školy je dom,
a blízko neho stojí strom.
Dobrodružstvo v nej zažiješ,
hneď ako si prezuvky zabudneš.
Každý odvahu musí mať,
keď si na obed v jedálni špenát
musí dať.
Ak sa chceš v našej škole dobre
mať,
učiteľ'a musíš poslúchať.
Ak sa chceš šaliet', dávaj si pozor,
aby ťa cez prestávku nedostihol
dozor.

6.A

Dnes sa škola nekoná,
hoc prezuvky
sme si vzali do batoha.
Skúšať sa bude odvaha,
pri dobrodružstvách na Deň detí,
bude isto zábava.
Pri potulkách obídeme,
nie jeden strom.
Dúfame, že deň,
nezakončíme špenátom.

6.B

Dobrodružný deň my dnes máme,
splneného sna sa dočkáme.

Prezuvky si aj tak nikto nenosí,
aspoň dnes nám to škola odpustí.

Pod stromom sa spolu smežeme,
a od radosti skáčeme.

Aby sme veľa odvahy mali,
kilo špenátu sme do seba dali.
Chlapci spoločne futbal hrajú,
a dievčatá sa na nich pozerajú.
Ako kolektív spolu držíme,
a disciplíny svedomito plníme.

7.A

Dnes Deň detí je,
na Lipovú pôjdeme.

Škola za chvíľu odíde,
prezuvky, šup do skrine!

Prázdniny už klopkajú,
rýchlo zbierajte odvalu.

Dobrodružstvá všade čakajú,
po stromoch sa šplhajú.

Príroda je zelená ako špenáty,
precestujeme celý svet aj Benátky.

7.B

Škola je veľké dobrodružstvo,
vedľa nej je veľké družstvo.

Stromy radi sadíme,
spolu správne ladíme.

Keď v škole špenát máme,
rýchlo pred ním utekáme.
Odvaha nám nechýba,
no s učiteľmi hádať sa je chyba.
Keď prezuvky nemáme,
zborovňu s obľubou obchádzame.

8.A

V našej triede odvaha nám nechýba,
náš Tomáš sa ráno dozoru vyhýba.

Tomáško prezuvky nemusí,
pokarhanie v taške dlho nosí.

Škola plná detí je,
dobrodružstvo v 8.B každý deň zažije.

Radšej ako učenie,
máme po stromoch lozenie.

A keď špenát kuchárka varí,
Erik je už nedočkavý.

8.B

Spracoval Jakub Bíreš

Ukážky slogových prác

Jelenia ruja /Rozprávanie s prvkami opisu/

Leto pomaly končilo. Keď som sa od rodičov dozvedel, že ideme variť guláš na našu chatu spolu s kamarátmi, veľmi som sa potešil. Chatu máme neďaleko Bystrej v krásnej prírode pri potoku.

V sobotu ráno sa začali schádzať hostia. Všetci boli veselo naladení a pripravení prežiť krásny víkend. Počas celého dňa panovala dobrá nálada. Každý z nás si pochutil na vynikajúcom guláši a na grilovaných klobáskach. Blížil sa večer a slnko pomaly začalo zapadať. Zrazu sme všetci počuli ručať jelenia. Priznám sa, že som sa trochu bál. Začalo mi búšiť srdce a adrenalín nám všetkým stúpал. Každý človek čakal, že uvidí jelenia. Ručanie sa čím ďalej stupňovalo a tma postupne pohltila celú prírodu okolo nás. Len v krbe horelo drevo. Bolo to dosť strašidelné, lebo z každej strany sa ozývalo ručanie jelenov. Jelene ručali veľmi blízko, vedľa nás, ale v tme sme ich nevideli. V noci sme konečne zaspali. Ráno nás zobudilo niekoľko výstrelů z pušky. Všetky deti vybehli von z chaty pozrieť sa, čo sa stalo. Z lesa vybehol obrovský jelen, ktorého tiež vyplašili výstrely. Bol vysoký asi dva metre a vážiť mohol zhruba dvesto kilogramov. Najkrajšie boli na ňom mohutné parohy. Rýchlo sme utekali povedať rodičom, že sme videli jelenia.

Plní zážitkov sme sa vracali z chaty domov s pocitom radosti a spokojnosti. Už teraz sa neviem dočkať tohtoročnej jelenej ruje.

Matúš Havaš, 5.A

Výlet na hrad /Rozprávanie s prvkami opisu/

Veľkonočné prázdniny som prežila na chalupe. Chodíme tam každý rok a stretávame sa s rodinou. Keď je pekné počasie podnikneme aj nejaký výlet do okolia.

Skoro ráno sa môj bratranec Kubo opýtal: „Nepôjdeme sa prejsť na hrad, Šomoška?“ Najprv sa nikomu nechcelo, ale keď nám rodičia povedali, že treba hrabat trávu na záhrade, tak sme zvolili prvú možnosť. Vždy je lepšie sa ísť prejsť, ako lopotiť na záhrade. Naraňajkovali sme sa a termín odchodu sme stanovili na desiatu hodinu. Nálada bola veselá, celou cestou sme sa smiali. Kubova sestra Dominika navrhla, aby sme nešli po vyznačenej trase, ale skratkou krížom do kopca. Najprv sme váhali, ale potom nás prehovorila. Išli sme cez les. Zrazu sme začuli šuchot a krochkanie. Z kríkov vyšla diviaca s mláďatami, je veľmi nebezpečná. Bola veľmi veľká a mala tmavohnedú farbu. Mláďatá za ňou so strachom išli. Ako každá matka, chráni si svoje deti. Vrátili sme sa naspäť na chodník a pokračovali sme v túre na hrad. Cestou naspäť sme išli po vyznačenej trase, aj keď Kubo podpichoval: „Nevezmeme to opäť dákou skratkou?“ Dominika povedala, že jeden adrenalinový zážitok nám stačí. Na chalupu sme sa pochválili našim zážitkom. Z čoho naši rodičia neboli nadšení. Prípomenuli nám pravidlá, ako sa máme správať.

Všetci turisti by mali dodržiavať vyznačené turistické trasy, chráni sa tým príroda, zvieratá a neohrozujeme tým životy a zdravie nás samotných.

Martina Komorová, 5.A

Výlet do zoologickej záhrady v Bojniciach

(Rozprávanie s prvkami opisu)

Jedného slnečného dňa sme šli autom do zoologickej záhrady Bojniciach.

Šli sme skoro ráno a mama nabalila na cestu veľa rezňov. Bola to pre nás dlhá cesta. Tak sme si cestou spievali a vymýšľali slovné hry. Keď sme tam konečne dorazili, vystúpili sme a šli sme do zoologickej záhrady. Boli tam pekné zvieratká. Slnko pálilo ako horúci oheň.

Najviac sa mi páčili medvede. Páčilo sa mi, ako sme jazdili na vodných skútroch a autíčkach. Najedli sme sa tam, a potom sme šli ku voskovým figúrkam. Boli tam veľké voskové figúry. Mne sa najviac páčil taký tučný pán. Mal veľké pruhované nohavice a červenú košeľu. Od figúr sme šli do Bojnického zámku. V zámku sa mi páčili obrazy, kráľovská posteľ a omladzovacie zrkadlo.

Vychádzali sme cez jaskyňu, v ktorej bola veľká zima. Keď sme vyšli z jaskyne šli sme na kúpalisko menom Čajka! Bolo tam úžasne. Vyšantili sme sa sme sa na tobogánoch, vykúpali sme sa, ale už bolo veľa hodín, tak sme sa pobrali domov. Cestou domov sme sa zastavili na chutnej večeri v reštaurácii. Cestou v aute sme zaspali. A doma sme si pospali ako medvede. Bol to len najlepší výlet!

Soňa Borošová, 5.B

Splav Hrona

(Rozprávanie s prvkami opisu)

Cez letné prázdniny prišli k nám na návštevu dedko, babka a ostatná veľká rodina. Bolo dobré počasie, chodili sme na cyklotúry.

Jedného dňa, bolo to cez let, sme vymysleli, že pôjdeme splavovať Hron. S ujom, čo vlastní lodenicu, sa môj dedko pozná. Ráno sme nastúpili do áut a hurá na výlet. Veľmi som sa tešil. Mama s tým veľmi nesúhlasila. Trasa bola z Nemeckej do Slovenskej Ľupče. Podelili sme sa, kto s kým pôjde v člnе. Čln bol mäkký a gumený. V člnе sme sedeli štyria. Po prestávke v Lučatíne som prestúpil k dedovi do malého člnа. A vtom sa stala nehoda! Narazili sme do konárov. Prevrátili sme sa. Ja som spadol do vody, veľmi som sa zľakol! Našťastie v druhom člnе bola babka, ktorá mi hneď pomohla. Ďakujem babka, že si mi pomohla!

Domov sme prišli šťastne. Pri budúcej plavbe už máme viac skúseností, aby sme už chyby nerobili. Teším sa, že niekedy splavím aj väčšinu riek.

Šimon Mozola, 5.B

Ukážky slokových prác

Letná búrka /Umelecký opis/

Jedného krásneho dňa vystrieda nádhernú jar horúce leto. Čas hojnosti, keď všetky stromy kvitnú a ich okvetné lístky padajú na zem ako sneh. Pod stromami sa z leta teší tráva a krásne lúčne kvety. Všetko je krásne a svieže.

Modrá obloha je takmer bez obláčika, len na jej okraji vedú veľký tmavý mrak a chystá sa krajinu pod sebou zbombardovať veľkými kvapkami vody. Krátko pred búrkou mrak oslnivým bleskom všetkých varuje, aby sa skryli a potom sa na zem spustí dažď, ktorý si šumí a bubnuje svoju zvláštnu pieseň. Keď sa búrka utíši, prvé nesmelé lúče prerazia oblaky a oznámia

zvieratkám, že sa už nemusia ukrývať v svojich norách a môžu sa znovu radovať z leta. Okolím sa znovu šíri spev vtákov a žblnkot dažďom posilneného potôčika, ktorý sa vlieva do nevelkého jazierka na okraji lesa. Jazierko víta potôčik a pozýva ho, aby ho naplnilo novou dažďovou vodou.

Na okraji jazierka rastú smutné vŕby, ktoré sa skláňajú nad priezračnú hladinu vody, v ktorej sa odrážajú posledné lúče zapadajúceho slnka, ktoré pomaly mizne za obzorom, ako aj krásny letný deň.

Florián Pacera, 7.B

Slnecná záhrada /Umelecký opis/

Keby som mal nájsť to najčarovnejšie miesto, bola by to práve záhradka mojich starých rodičov. Neveľká, ale ohromujúca záhrada v okolí hustého lesa.

Keď vyjdem von, s úžasom môžem sledovať krásu letnej prírody. Koruny stromov sú posiate šťavnatými plodmi sladkých jablák, čerešní aj hrušiek. Pod stromami tíško rastie zelenkastá tráva, z ktorej vytrčajú farebné hlávky kvetov. Ich omamná vôňa priláka usilovné včielky. Kde tu sa objavia aj pestrofarebné motýle, ktoré preletujú z kvietka na kvietok. Okolím sa ozýva štebot vtáčikov a cvrlikanie cvrčkov. Pri záhrade leží priezračné jazero. Z jazierka vyteká plytký potok. V čistej vode ako kryštál plávajú drobné rybky, ktorých šupinky sa ligocú ako vianočný stromček. V diaľke sa vypínajú mohutné zelené kopce, spoza ktorých sem-tam vykúka biely obláčik. Slnko je vysoko na oblohe. Jeho horúce lúče zafarbiajú okolitú krajinu a oznamujú zvieratkám, aby opustili svoje skrýše. Jemný teplý vánok rozohrieva nielen prírodu, ale aj ľudské srdcia, ktoré sú pri pohľade na čarokrásnu prírodu zaliate šťastím a radosťou.

Táto záhradka je miesto, kam rád chodievam a ktoré mi je veľmi blízke. Pre niekoho obyčajné, ale pre mňa vzácne a jedinečné.

Jakub Bíreš, 7.B

Želania od DUCHA PRÁZDNIN

Prajem si, aby mi mama konečne dovolila kúpiť si štvorkolku,
aby keď pôjdeme na výlet na Imrov kopec, tak aby tam nelietali
sršne, včely, čmele,
aby prišla na prázdniny rodina z Česka.

Želám si ísť sa kúpať na Oravskú priehradu,
ísť plávať na plážové kúpalisko,
trampošku.

Chcela by som ísť do Energylandie,
aby nám môj ocko postavil bazén,
ísť so súborom do Grécka.

Chcela by som ísť do USA,
mať druhého psíka,
prežiť prázdniny bez úrazov a trestov.

Želám si novú airsoftovú zbraň,
dovolenku v Maďarsku,
novú hru na počítač.

Chcel by som ísť na výlet na Bojnický zámok,
chodiť na kúpaliská,
aby tieto prázdniny trvali aspoň šesť mesiacov.

Chcem ísť na metalový koncert.

Želám si byť každý deň na kúpalisku,
aby bolo pekne,
aby čas v lete plynul pomalšie.

Chcel by som celé prázdniny prejazdiť na motorke a bicykli.

Prajem si, aby na leteckých dňoch stíhačky robili poriadny hluk,
aby som sa v Strehovej nespálila na kurča,
aby som do Vydrova konečne šla vlakom.

SCIA

Dobre vedieť!

Aká je povrchová teplota Zeme?

A/ 287 B/ 365 C/ 288

Koľko jazykov existuje na svete?

A/ 549 B/5423 C/7832

Koľko percent Zeme pokrýva pevnina?

A/ 29,2 B/70,8 C/ 50

Polomer Zeme?

A/6,371 B/6371 C/ 637,1

Koľko obyvateľov je na Zemi?

A/ 7,53 miliárd B/ 5,5 miliárd
C/753 miliárd

Prešmyčky - RASTLINY

LÍŠKA JIN

LEVICA BOROSNÁ

VAL TRKA

SLEČNÁ CIN

VLK MAČÍ

1	3				4		
2					6	1	8
	6	9		2			
	2		5	9			
			6	4	9		
			1		8	6	7
7			8			3	9
4			2		5		
9			3		2		

Doplň, čo sa rýmuje!

Keď slnko pečie, keď slnko praží, rád sa opekám na pieskovej ...

Otec mi vraví: "Teplo je, synu, choď si kúpiť nejakú ...

Rubriku pripravil Adam Švec a Matúš Šteller z 5.A

Pod'akovanie

Ďakujem za tento ročník Círnu. Ďakujem všetkým, ktorí sa podieľali na zapíňaní stránok. Za nápady, inšpirácie, články, fotografie. Za pomoc a spoluprácu. Najviac ďakujem šéfredaktorovi Jakubovi. Bol si vždy ochotný, vedel si pomôcť, poradiť, vymyslieť, navrhnúť a vo veľa veciach zachrániť. Vďaka mladým novinárom, že chcete tvoriť. Vďaka Lenke, s ktorou sa lúčime. Budeš nám v rade chýbať. Teším sa v septembri. Verím, že k nám pribudnú noví nadšení kamaráti.

Vedúca krúžku M. Tyčiaková

